

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

Kandydaci na posłów do Sejmu

Dziś w całym kraju odbyły się posiedzenia okręgowych zgromadzeń wyborczych na których ustalono kandydatów na posłów do Sejmu.

WARSZAWA (Pat) — (Godzina 0.30) Ustalanie list kandydatów na posłów we wszystkich 104 okręgach wyborczych odbyło się przy blisko stuprocentowym udziale delegatów.

Na ogólną liczbę 13.081 delegatów nie stawili się na zebraniu zaledwie 232 (1,8 procent).

Przebieg zgromadzeń okręgowych był wszędzie spokojny, poważny, a nie-

jednokrotnie niemal uroczysty. Jedynie w paru okręgach (Płock, Włocławek, Białystok, Kałusz) drobne grupki złożone z dwóch do siedmiu delegatów, próbowały zakłócić spokój demonstracyjnymi deklaracjami. Wśród ustalonych na zgromadzeniach kandydatów olbrzymia większość stanowią działacze miejscowi, przyczem z pośród tych ostatnich około 70 proc. przypada na rolników. Poniżej podajemy po dwie pierwsze kandydatyry z okręgów dalszych, z których dane dostarczyła nam PAT-iczna do chwili zamknięcia numeru:

Wybitni działacze polityczni i społeczni na listach okręgowych

WARSZAWA (Pat) — Na listach kandydatów na posłów do Sejmu Rzeczypospolitej, wysuniętych na dzisiejszych zebraniach okręgowych zgromadzeń wyborczych figurują m. in.:

- Miedziński Bogusław**, zam. w Warszawie, okręg 38 (Łuków).
- Podoski Bohdan**, sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie, okręg 54, Kobryń.
- Holyński Walerjan**, przemysłowiec, Warszawa, okręg 54, Kobryń.
- Schaetzel Tadeusz**, urzędnik MSZ, Warszawa, okręg 63, Brzeżany.
- Floyar-Rajchman Henryk**, minister przemysłu i handlu, Warszawa, okręg 40, Białystok.
- Starzak Władysław**, urzędnik, Warszawa, okręg 81, Kraków.

- Zyndram-Kościelkowski Marjan**, minister spraw wewnętrznych, Warszawa, okręg 1, Warszawa.
- Stępczyński Wojciech**, dziennikarz, Warszawa, okręg 4 Warszawa.
- Siedlecki Krzysztof** podsekretarz stanu, Warszawa, okręg 4 Warszawa.
- Karszo - Siedlewski Tadeusz**, przemysłowiec, Warszawa, okręg 4 Warszawa.
- Ślawek Walery**, premjer, Warszawa, okręg 5 Warszawa.
- Paciorek Jerzy**, minister opieki społecznej, Warszawa, okręg 25 Częstochowa.
- dr. Sławoj - Składkowski Felician**, generał, Warszawa, okręg 20 Kalisz.

Kandydaci na posłów na terenie Wileńszczyzny i Nowogródziny

Wczoraj zgromadzenia okręgowe wybrały kandydatów na posłów. Wybrani zostali:

- W OKR. 45 (WILNO)**
 - b. pos. Alfred Birkenmayer — 37 gł., Stanisław Hermanowicz — 35 gł., inż. Wład. Barański — 34 gł., rabin Izaak Rubinsztejn — 30 gł., prof. Stanisław Władyczko — 28 gł., Władysław Szumański — 24 gł.
- W OKR. 46 (WILNO)**
 - dr. Wiktor Maleszewski — 47 głos., Wanda Pelczyńska — 38 gł., red. Kazimierz Okulicz — 32 gł., red. Stanisław Mackiewicz — 29 gł., b. pos. Alfred Birkenmayer — 24 gł., adw. dr. Bronisław Olechowicz — 22 głosami.
- W OKR. 47 (Wilno). Pow. wil-trocki i święciański.**
 - Generał Żeligowski — 53 gł., Edward Taurogiński — 33 gł., Jan Szejko — 30 gł., Erazm Jeleński — 28 gł., Janina Prystorowa — 28 gł., Karol Dubicki — 28 gł., Jan Tyszkiewicz — 26 gł.
- W OKR. 48 (Głębokie).**
 - W głosowaniu dostateczną ilość głosów uzyskali: **Jozanis**, samorządowiec z Brasławia. 61 gł., Borys Pimonow, b. poseł — 47 gł., dr. Kurkowski z Postaw — 45 gł., Stanisław Balcerak, kierownik szkoły powsz. w Postawach — 36 gł.

- W OKR. 49 (Oszmiana).**
 - Antoni Łokuciewski, dyr. gimnazjum w Oszmianie — 74 gł., Jan Myśliński, ziemianin z pow. wilejskiego — 57 gł., Stanisław Pawłowicz z Mołodeczna — 47 gł., inż. Ludwik Butarewicz z Wilejki — 37 gł., Kazimierz Leśniowski, osadnik z Oszmiańszczyzny — 31 gł., b. pos. Władysław Kamiński — 27 gł.
- W OKR. 51 (pow. nowogródzki szczuczynski, stonimski).**
 - Okręgowe zgromadzenie w Nowogródku wysunęło wczoraj następujące cztery kandydatyry na posłów: — **Sarnecki Adolf**, Małyńcz Juljan, **Hutten-Czapski Emeryk** i **Bokunowa Helena**. Zastępcy: **Kawałkowski Bronisław**, **Zalewski Józef**, **Kucharski Mieczysław** i **Wołęjko Antoni**.
- W OKRĘGU Nr. 52 (pow. baranowicki niećwieski, stołpecki).**
 - W wyniku głosowania kandydatami na posłów do Sejmu zostali wybrani pp.: **Szymanowski**, **Krupski**, **Szalewicz mjr. Orzeszko**, **Jastrzębska**. Na zastępców zaś wybrani pp.: **Kulakowski**, **Wypychowska**, **Awdziej Lenczewski**, **Kasatti**.
- OKRĘG 50. Lida (pow. lidzki i wotożyński).**
 - 1. **Zadurski Józef**, l. 41, burmistrz.
 - 2. **Dębicki Czesław**, l. 36, rolnik.
 - 3. **Smoleńska Agnieszka**, l. 30, rolniczka.
 - 4. **Giwojno Antoni**, l. 36, rolnik.

W INNYCH OKRĘGACH

- OKRĘG 2 — WARSZAWA:** 1) **Urbański Franciszek** lat 43, urzędnik pryw., 2) **Wiślicki Wacław** lat 55, przemysłowiec, oraz dalszych 5.
- OKRĘG 3 — WARSZAWA:** 1) **Hoppe Jan** lat 33, urzędnik, 2) **Gardecki Zygmunt** lat 46, stolarz, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 4 — WARSZAWA:** 1) **Stępczyński Wojciech** lat 39, dziennikarz, 2) **Siedlecki Krzysztof** lat 41, podsekretarz stanu, 3) **Jaroszewiczowa Halina** lat 43, działaczka społeczna, 4) **Karszo - Siedlewski Tadeusz** lat 42, przemysłowiec, 5) **Krukowski Roman** lat 51, pracownik samorządowy.
- OKRĘG 5 — WARSZAWA:** 1) **Ślawek Walery** lat 56, premjer, 2) **Szczepański Włodzimierz** lat 37, adwokat, 3) **Jakubowski Józef** lat 36 dyrektor Izby Przem.-Handl. Warszawa, 4) **Kamiński Feliks**, lat 49, oficer.
- OKRĘG 6 — PRASKO-WARSZAWSKI:** 1) **Dąbulewicz Sławomir** lat 44, urzędnik, 2) **Jurkowski Eugeniusz** lat 38, urzędnik, 3) **Wierzbicki Andrzej** lat 50, dyr. Centr. Zw. Prz., 4) **Pączek Antoni** lat 44, technik.
- OKRĘG 8 — PUŁTUSK** — (pow. Pułtusk, Radzymin, Mińsk Mazowiecki): 1) **Kielak Stanisław** lat 50, rolnik, 2) **Dąbowski Stefan** lat 40, rolnik, oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 9 — MŁAWA** — (pow. mławski, ciechanowski, prasnyski, makowski): 1) **Pohorski - Lenkiewicz Jan** lat 54, rolnik, 2) **Olszewski Stefan** lat 38, adwokat, oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 10 — SIERPO** — (pow. sierpecki, rypiński, lipnowski): 1) **Budzanowski Józef** lat 49, burmistrz, 2) **Chojnacki Bronisław** lat 40, nauczyciel, oraz dalszych 5-ciu i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 11 — WŁOCŁAWEK** — pow. włocławski, niezawski, kutnowski): 1) **Szymański Wacław** lat 43, rolnik, pow. kutnowski, 2) **Tomaszkiewicz Leopold** lat 42, dziennikarz oraz dalszych 6-ciu i 5-ciu zastępców.
- OKRĘG 12 — PŁOCK** — (pow. płocki, płoński i gostyński) przy udziale 125 delegatów. 1) **Hanebach Antoni** lat 40, pracownik samorządowy; 2) **Kaczmarewski Klemens** lat 48, rolnik oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 13 — ŁOWICZ** — (pow. łowicki, sochaczewski, bloński): 1) **Koza Jan** lat 44, rolnik, 2) **Andrzejewski Feliks** lat 40, rzemieślnik, oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 14 — SKIERNIEWICE** — (pow. skierniewicki, grójcki, rawsko - mazowiecki): 1) **Łącki Kazimierz** lat 37, rolnik, 2) **Morawski Tadeusz** lat 42, rolnik, oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 18 — ŁÓDŹ** — (pow. łódzki, łęczycki): 1) **Płoczek Franciszek** lat 40, rolnik, 2) **Wyganowski Stefan** lat 42, rolnik, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 19 — KOŁO** — (pow. kołski, komiński): 1) **Ziółkowski Feliks** lat 40, rolnik, 2) **ks. Downar Stefan** lat 49, proboszcz, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 20 — KALISZ:** 1) dr. **Sławoj-Składkowski Felician** generał zam. w Warszawie, 2) **Karsnicki Feliks** lat 41, rolnik, oraz dalszych 2.
- OKRĘG 21 — SIERADZ** — (pow. sieradzki, łaski): 1) **Leopold Stanisław** lat 51, rolnik, 2) **Bartczak Franciszek** lat 38, rolnik, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 22 — PIOTRKÓW** — (pow. piotrkowski, brzeziński): 1) **Fijałkowski Władysław** lat 44, rolnik, 2) **Pomianowski Stanisław** lat 38, rolnik, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 25 — CZĘSTOCHOWA** — (pow. częstochowski miejski, częstochowski): 1) **Paciorek Jerzy**, minister opieki społecznej, Warszawa, 2) **Kohylecki Wacław** lat 41, pracownik miejski, oraz dalszych 6-ciu.
- OKRĘG 30 — OPATÓW** — (pow. opatowski, łżecki): 1) **Wróbel Paweł** lat 36, rolnik, 2) **Długosz Wacław** lat 43, rolnik, oraz dalszych 3-ch i 7-miu zastępców.
- OKRĘG 32 — RADOM** — (pow. radomski miejski, radomski, kozmiński): 1) **Brzęk-Osniński Michał Tadeusz**, 2) **Kasprzykowski Edward** lat 40, aptekarz, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 34 — PUŁAWY** — (pow. puławski, janowski): 1) **Dzikowski Błażej** lat 54, rolnik, 2) **Pyż Julian** lat 40, burmistrz oraz dalszych dwóch.
- OKRĘG 35 — ZAMOŚĆ** — (pow. zamojski, biłgorajski, tomaszowski): 1) **Kondysar Ferdynand** lat 42 rolnik, 2) **Kroebł Adam** lat 55, notariusz, oraz dalszych 3-ch.
- OKRĘG 36 — CHEŁM** — (pow. chełmski, krasnostawski, hrubieszowski): 1) **Kociuba Wincenty** lat 48, rolnik, 2) **Gąsowski Stanisław** lat 40, oficer, oraz dalszych 3-ch.
- OKRĘG 38 — ŁUKÓW** — (pow. łukowski, garwoliński, lubartowski): 1) **Miedziński Bogusław**, zam. w Warszawie, 2) **Tataczak Stefan** lat 55, rolnik, oraz dalszych 3-ch.
- OKRĘG 39 — SIEDLCE** — (pow. siedlecki, sokotowski, węgrowski): 1) **Dehnel Marjan** lat 55, lekarz, 2) **Grzymała Feliks** lat 64, rolnik, dalszych 3-ch.
- OKRĘG 40 — BIAŁYSTOK** — (pow. białostocki miejski, białostocki, szczuczynski): 1) **Danowski Paweł** lat 37, rolnik, 2) **Floyar-Rajchman Henryk**, minister przemysłu i handlu, oraz dalszych 2-ch i 5-ciu zastępców.
- OKRĘG 42 — ŁOMŻA** — (pow. łomżyński, ostrołęcki): 1) **Jablonski Jerzy** lat 40, prezes Izby Rolniczej, 2) **Kukliński Adam** lat 40, lekarz, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 53 — BRZEŚĆ n. BUGIEM** — (pow. brzeski, prużański): 1) **Augustyniak Mieczysław** lat 37, rolnik, 2) **Zalewski Aleksander** pat 54, rolnik, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 54 — KOBRYŃ** — (pow. kobryński, drohiczyński, kosowski, koszyński): 1) **Podoski Bohdan** lat 37, sędzia sądu okręg., 2) **Holyński Walerjan** lat 43, przemysłowiec, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 55 — PIŃSK** — (pow. piński, łuniński, stoliński): 1) **Freyman Jan** lat 35, inżynier-leśnik, 2) **Kolbusz Jerzy Franciszek** lat 40, rolnik, 3) **Cydyńska Zofja** lat 33, działaczka społeczna, 4) **Oldakowski Jerzy** lat 52, prezydent m. Pińska.
- OKRĘG 58 — SARNY** — (pow. sarnieński, kostopolski): 1) **Wielhorski Władysław** lat 50, dyrektor Szkoły Nauk Politycznych w Wilnie, 2) **ks. Wątkow Marcin** lat 43, proboszcz prawosławny, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 59 — RÓWNE** — (pow. rówieński, zdołunowski): 1) **Huffman Jakób** lat 39, Bura Nikita lat 39, rolnik, 3) **Rzewuski Piotr** lat 52, dyrektor cukrowni, 4) **Krawczuk Józef** lat 39, rolnik.
- OKRĘG 60 — KRZEMIENIEC** — (pow. krzemieniecki, dubieński): 1) **Puławski Ignacy** lat 49, przemysłowiec, 2) **Skrypiuk Stefan** lat 37, prac. samorz., oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 61 — TARNOPOL** — (pow. tarnopolski, zbarański, skałacki): 1) **Widaeki Stanisław** lat 53, prezydent m. Tarnopola, 2) **Boluch Wasył** lat 46, rolnik, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 62 — ZŁOCZÓW** — (pow. złoczowski, kamionecki, radziechowski, brodzki): 1) **Traczewski Stefan** lat 37, rolnik, 2) **Kuzmowicz Włodzimierz** lat 49, inspektor Ridnej Szkoły oraz dalszych 2-ch i 4 zastępców.
- OKRĘG 63 — BRZEZANY** — (pow. brzezański, przemysłański, zborowski): 1) **Schaetzel Tadeusz**, urzędnik M. S. Z., 2) **Dąbowski Jan** lat 48, burmistrz, oraz dalszych 3-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 65 — CZORTKÓW** — (pow. czortkowski, kopyczyniecki, borszczowski, zaleszczycki): 1) **Chotński-Zdzieuszki** lat 45, rolnik, 2) **Baran Stefan** lat 48, adwokat, oraz dalszych 2-ch i 4 kandydatów.
- OKRĘG 81 — KRAKÓW** — (pow. Kraków miasto): 1) **Starzak Władysław** lat 40, urzędnik, 2) **Spira Leopold** lat 40, urzędnik prywatny, oraz dalszych 2-ch i 3-ch zastępców.
- OBWÓD 84 — TARNÓW** — (pow. tarnowski, dąbrowski, mielecki): 1) **ksiądz Lubelski Józef** lat 51, prałat, 2) **Jarocz Karol** lat 56, rolnik, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 85 — JASŁO** — (pow. jasielski, ropczycki, gorlicki): 1) **Duch Kazimierz** lat 45, zam. w Warszawie, 2) **Górka Józef** lat 39, rolnik oraz dalszych 2ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 87 — WADOWICE** — (pow. wadowicki, żywiecki, myślenicki): 1) **Walewski Jan** lat 43, dziennikarz, 2) **Hyla Wincenty** lat 41, rolnik, oraz dalszych 2-ch i 4-ch zastępców.
- OKRĘG 93 — POZNAŃ** — (pow. okr. Nr. 1 miasta Poznania): 1) **Głowaeki Józef** lat 42, buchalter, 2) **Jeszke Witold** lat 44, notariusz, oraz dalszych 3-ch.
- OKRĘG 94 — POZNAŃ** — (okr. Nr. 2 miasta Poznania): 1) **Surzyński Leon** lat 44, lekarz, 2) **Mróz Stanisław** lat 45, nauczyciel gimnazjum, raz dalszych 3-ch.
- OKRĘG 95 — POZNAŃ** — (pow. poznański, obornicki, czarnkowski, międzychodzki, szamotulski, nowotomyski): 1) **Kozubski Teodor** lat 49, rolnik, 2) **Lubiński Bogusław** lat 41, rolnik oraz dalszych 4-ch.
- OKRĘG 97 — OSTRÓW WK.** — (pow. ostrowski, kępiński, krotoszyński, jarociński): 1) **Gładysz Marjan** lat 45, rolnik, 2) **Basiński Euzebjusz** lat 46, kupiec, oraz dalszych 2-ch.
- OKRĘG 98 — GNIEZNO** — (pow. gnieźnieński miejski, gnieźnieński, średzki, brzeziński, wągrowiecki): 1) **Zenkter Michał** lat 44, rolnik, 2) **Baranowski Antoni** lat 40, rolnik, oraz dalszych 4-ch.
- OKRĘG 100 — BYDGOSZCZ** — (pow. bydgoski miejski, bydgoski, wyrzyski, chodzieski): 1) **Sioda Zygmunt** lat 46, adwokat, 2) **Dudziński Juljan** lat 42, rolnik, oraz dalszych 3-ch.

WYBÓR KANDYDATÓW na posłów do Sejmu

Wezorem odbyły się w całym państwie posiedzenia Okręgowych Zgromadzeń wyborczych — celem wyboru kandydatów na posłów do Sejmu. Jak wiadomo okręgów wyborczych jest naogół 104, w każdym ma być wybranych 2-ch posłów. Zgromadzenia Okręgowe wskazują kandydatów w ilości conajmniej podwójnej, t. zn. czterech, lub więcej.

Na innym miejscu czytelnicy znajdą informacje o kandydatach na posłów, wybranych przez Zgromadzenia Okręgowe w ważniejszych ośrodkach miejskich, oraz w najbliższych nam okręgach. Spośród reszty okręgów podajemy jedynie nazwiska dwóch pierwszych kandydatów lub osób szerszych.

Naogół znaczna większość kandydatów w okręgach miejskich. Zachodu i Centrum Państwa — są to ludzie znani tylko w swoim okręgu i nazwiska ich nie wiele nam mówią. Przylem dopiero w poniedziałek wyjaśni się kto ostatecznie kandyduje, gdyż w tym dniu upływa termin składania oświadczeń o zgodzie lub nie na kandydowanie.

W okręgach, gdzie na listę kandydatów wpisanych zostało więcej niż 4-ch pewna ilość ich zapewne zrezygnuje, aby nie rozbić głosów, dopiero więc we wtorek ustalone zostaną we wszystkich okręgach ostatecznie listy kandydatów spośród których wyborcy będą w dn. 8 września wybierali w głosowaniu powszechnym posłów do Sejmu.

W chwili kiedy to piszemy, znani są tylko kandydaci wybrani w Okręgach województwa wileńskiego, oraz w kilku innych z centralnych i południowych województw. W tych ostatnich zwraca uwagę fakt, że we wszystkich okręgach narodowościowo mieszanym, polsko-ukraińskich na drugim (czasami trzecim) skolei miejscu stoi kandydat ukraiński. Należy przypuszczać, że nastąpiło w większości tych okręgów porozumienie co do kolejności kandydatów polskich i ukraińskich, co było zjawiskiem bardzo pocieszającym, szczególnie w okręgach na Rusi Czerwonej. Co do innych okręgów narodowościowo mieszanym brakuje nam dotąd informacji.

Tych parę uwag rzucamy mimochodem, na podstawie otrzymanych depeesz Pała i przechodzimy do okręgów wileńskich. Mamy ich dwa miejskie (45-ty i 46-ty), oraz trzy wiejskie (47,48 i 49). Poniżej zamieszczamy pełne listy wybranych tam kandydatów na posłów.

Nie wdając się w tej chwili w ocenę poszczególnych z wysuniętych kandydatów, stwierdzić trzeba kilka faktów różnego zresztą znaczenia: 1) Wilno miało zupełną swobodę wyboru swoich kandydatów na posłów. Swobodę w tym sensie, że żaden z nich nie został wysunięty z zewnątrz; 2) w łonie zgromadzeń wyborczych zarysowały się dwie większe grupy, co wyraziło się w wysunięciu przez każdą z nich własnej listy kandydatów. Z jednej strony (w obu okręgach) p. Pełczyńska, b. poseł Birkenmayer, red. Okulicz, p. Stam, Hermanowicz, mec. Olechnowicz, prof. Władyczko, z drugiej prez. Maleszewski, dyr. Barański, red. Mackiewicz, p. Szumański. Odrębną kandydaturę stanowi nadrabini Rubinstejn, kandydat ludności żydowskiej w 45 okręgu. Trzy pierwsze miejsca na listach (dające najwięcej szans) dostały się grupie 1-ej, demokratycznej, jedno—grupie 2-ej t. zw. gospodarczej, sprzymierzonej z konserwą. O stanowisku i obliczu politycznym i społecznym przedstawiceli obu tych grup — innym razem, gdy zajdzie potrzeba te sprawy os-

Obrady 3-ch mocarstw nad zatarciem abisyńsko-włoskim rozpoczęły się od rozmów francusko-angielskich

PARYŻ (Pat) — W dniu dzisiejszym rozpoczęły się rozmowy francusko-angielskie, które stanowią wstęp do trójkonferencji angielsko-włosko-francuskiej.

Minister Eden w towarzystwie stałego podsekretarza stanu w Foreign Office sir Roberta Vansittarta przybył dziś przed południem na Quai d'Orsay, gdzie odbył konferencję z premierem Lavallem. W rozmowie tej, która trwała przez godzinę, wzięli udział dwaj wyżsi urzędnicy francuskiego ministerstwa spraw zagranicznych, a mianowicie dyrektor spraw politycznych Bargeton i szef gabinetu premiera Rochat.

Po zakończeniu tej konferencji premier Laval oświadczył przedstawicielom prasy:

„Odbyłem z ministrem Edenem przedwstępny rozmowę w kwestji sporu włosko-abisyńskiego. W piątek odbędzie wspólną konferencję z min. Edenem i baronem Aloisi, jutro zaś będę miał sposobność rozmawiać z delegatem włoskim“.

Przed zebraniem piątkowym premier Laval nie będzie miał żadnej nowej rozmowy z min. Edenem.

W kołach miarodajnych zachowują ścisłą dyskrecję na temat dzisiejszej konferencji delegatów brytyjskich z premierem Lavallem. Można jednak przypuszczać, pisze agencja Havasa, iż rozmowy były utrzymane na płaszczyźnie dość ogólnej. Zarówno ze strony brytyjskiej, jak i francuskiej, uważają iż rozmowy mogą być pozytywne dopiero wtedy, gdy włoskie żądania ekspansji wobec Abisynji zostaną jasno zdefiniowane. Dlatego trzeba zaczekać na informacje, jakich premier Lavalowi udzieli jutro baron Aloisi.

Wydaje się jednak, że min. Eden już teraz ujawnił dyrektywy jakimi zamierza się kierować w czasie trójstronnej konferencji w piątek. Rząd brytyjski uważa mianowicie, iż podstaw do rozmów winny dostarczyć traktaty, dotyczące Abisynji, a mianowicie traktat z roku 1906, podpisany przez trzy państwa, w ramach którego została postanowiona konferencja, oraz wymiana listów pomiędzy Anglią i Włochami, datująca się z roku 1925. Te akty dyplomatyczne zmierzają do zapewnienia zainteresowanym państwom możliwości ekonomicznej

go rozwoju w Abisynji, przy unikaniu wzajemnej konkurencji.

Brytyjsko-włoska wymiana listów za pewnia Rzymowi szeroką strefę ekspansji, zastrzegając tylko interesy brytyjskie co do jeziora Tsana i dopływów Nilu, mających swe źródła na masywie etiopskim. Konwencje nie weszły dotychczas w dziedzinę konkretnej realizacji, tembardziej, że nie przystąpił do nich rząd Abisynji. Podobnie bowiem, jak Francja, nie szuka Anglija w Abisynji nowych korzyści.

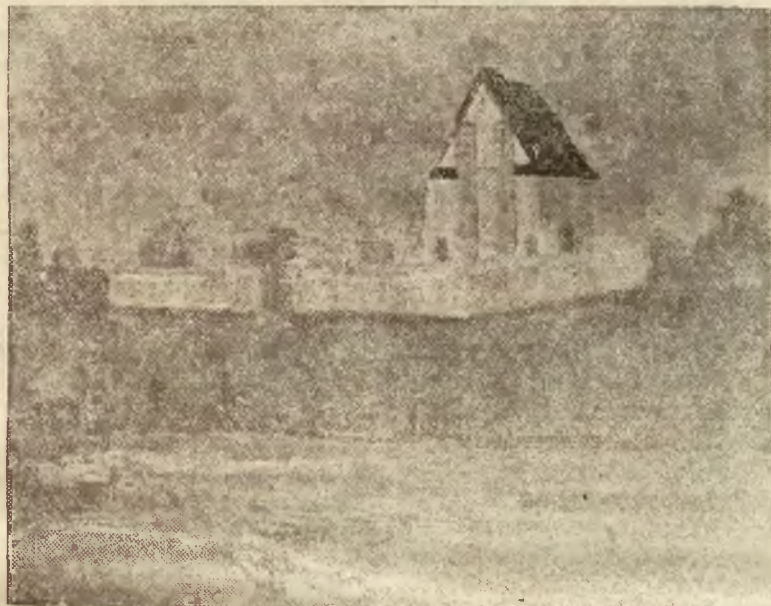
W tych warunkach rząd brytyjski zdaje się być skłonny zapewnić Włochom możliwość szerokiej ekspansji ekonomicznej w Abisynji, nie może się jednak zgodzić na ustępstwa polityczne.

Min. Eden prawdopodobnie zwrócił również dziś rano uwagę na niebezpieczeństwa, jakie przedstawiałby dla europejskiego systemu zbiorowego bezpieczeństwa, opartego na organizacji genewskiej, zbrojny konflikt między dwoma członkami Ligi. Nie wydaje się jednak, by min. Eden posunął się dalej lub wyraził szczególne poglądy angielskich.

Z drugiej strony premier Laval ze względu na niebezpieczeństwo dla ładu międzynarodowego, jakie konflikt abisyński stanowiłby na terenie europejskim, podkreślił imperatywną konieczność znalezienia pokojowego rozwiązania sprawy włosko-abisyńskiej.

Rozwiązanie to nie może być oczywiście przez nikogo narzucone.

W XV-ą rocznicę bitwy pod Warszawą

Kościółek w Osowie wybudowany na pamiątkę bitwy pod Warszawą w 1920 roku, obok cmentarza poległych bohaterów. Malował art. mal. Janusz Trefler.

Min. Beck przybył do Gdyni

GDYNIA, (Pat). Dziś o godz. 16 ej powrócił z Helsingforsu na s/s „Cieszyn“ p. minister spraw zagranicznych Beck wraz z towarzyszącymi p. ministrowi w podróży dyrektorem gabinetu ministra p. Lubińskim i sekretarzem osobistym p. Friedrichem.

P. ministra powitali w porcie komisarz generalny R. P. w Gdańsku p. mini-

ster Papée, poseł R. P. w Stokholmie p. minister Roman, dyrektor departamentu morskiego ministerstwa przemysłu i handlu inż. Mozdzeński, komisarz rządu m. Gdyni Sokół, dowódca obrony wybrzeża komandor Frankowski, szef sztabu komandor Solski, dyrektor urzędu morskiego inż. Lęgowski, kapitan portu komandor Kański oraz przedstaw. sfer portowych dyr. Darski.

Likwidacja szeregu central komunistycznych

(Telefonem od własn. koresp. z Warszawy)

Władze śledcze prowadzą obecnie intensywną akcję, zmierzającą do likwidacji jacek komunistycznych stolicy. Wezorem i onegdaj zlikwidowano w Warszawie wielką centralę komunistyczną, dokonywując kilkudziesięciu aresztowań. Likwidacji uległa centrala Mopru, centrala warszawska Agitpropu, centr. wydział zawodowy komunistycznej partji Polski oraz liczne komitety dzielnicowe.

Przeprowadzono w ciągu dnia wezorem przeszło 100 rewizyj, które w kilkudziesięciu wypadkach dały wielką ilość kompromitującego materiału w postaci list członków, szyfrów, sprawozdań i rozmaitych notatek.

Pamiętaj o funduszu
Obrony Morskiej!

Wszystkich aresztowanych osadzono w więzieniu.

Jest to największa likwidacja organizacji komunistycznych w ciągu ostatnich lat.

Dr. Paulina Załkindson

(Choroby oczy)
POWRÓCIŁA
Wilno, Zawalna 24. Przyjmuje 9—11 i 3—6

Dr. O. Załkindson

(Chirurg)
POWRÓCIŁ

Lekarz-Dentysta P. SZATENSTEIN-SOLC

POWRÓCIŁA i wznowiła przyjęcia
Wilno, Wileńska 25 m. 4

Cement „Wysoka“
PAPE DACHOWA
po cenach konkurencyjnych
poleca
M. DEULL Wilno, Jagiellońska 3
tel. fon 8-11
SKŁADY: Kijowska 8, tel. 999

wieść. Nie można zaprzeczyć temu, że wszyscy kandydaci wileńscy zainteresowani i pracą swą — od dłuższego przeważnie czasu — silnie są z Wilnem związani, pod tym więc kątem nie można przeprowadzać pomiędzy nimi podziału. Nasze pismo będzie zdecydowanie popierało tych kandydatów, którzy w całej swej przeszłej i obecnej działalności stali i stoją na gruncie politycznych i społecznych haseł obozu niepodległościowego, a podnoszenie wzwyż i emancypacja sfer ekonomicznie upośledzonych oraz energiczną obronę ogólnych interesów gospodarczych miasta i kraju naszego za swój pierwszy obowiązek uważać będą.

3-klas. Koedukacyjna Średnia Szkoła Handlowa z 4-ą kl. specjalną o kierunku samorządowym Stowarzyszenia Przyjaciół Oświaty w Smorgoniach

przyjmuje kandydatów(tek) do dnia 1 września r. b. Egzamin wstępny do klasy 1-ej (pisemny) z języka polskiego i matematyki odbędzie się w dn. 2 września o g. 8 rano. Do klasy 4-ej specjalnej o kierunku samorządowym przyjmuje na podstawie ukończenia 3-letniej względnie 4-letniej szkoły handlowej. Wszelkich informacji udziela codziennie Kancelarja Szkoły. Pisemne zgłoszenia kierować pod adr.: **SMORGONIE, Średnia Szkoła Handlowa**

NOWO OTWARTE (we własnym, nowym lokalu) Gimnazjum im. ks. Piotra Skargi

W WILNIE
Przyjmuje wpisy uczniów w wieku szkolnym do klas I, II, III nowego typu. Nauka przed południem. Kancelarja czynna codziennie od 16^{1/2}—18^{1/2} tymczasowo w lokalu gimnazjum dla dorosłych przy ul. Ludwisarskiej 1

Gimnazjum wieczorowe dla dorosłych

(od lat 18) im. ks. Piotra Skargi przyjmuje wpisy do klas VI, VII i VIII — również tymczasowo w lokalu przy ul. Ludwisarskiej 1. Nauka w godz. od 16^{1/2}—21.

LOS Y EUROPY

rozstrzygnęły się na ziemiach polskich w 1920 roku

Piętnaście lat dziś mija od chwili, która ugruntowała ostatecznie niepodległość Polski i ustaliła jej granicę wschodnią.

Zwycięstwo Józefa Piłsudskiego w sierpniu 1920 roku było dla niektórych Polaków tak oszałamiające w swej koncepcji i przebiegu — iż w umysłach małosłownych i przejętych psychozą lęku i niewiary we własne siły wydało się czasem ponad możność ludzkich sił, fizycznych i umysłowych. Uczyniono zeń nawet „Cud nad Wisłą“. W miarę jednak wzrastania w Polsce zrozumienia tej decydującej o naszym zwycięstwie 1920 r. kampanji, przez samą wymowę źródeł i materiałów historycznych własnych i obcych, dziś już wie każdy Polak, że zwycięstwo miało źródło w genialności Naczelnego Wodza, w bitności i harcie żołnierza.

Kampanję roku 1920 poprzedziły t. zw. rokowania borysowskie. Chodziło Moskwie o to, aby doprowadzić do zawieszenia broni, a temsamem zyskać na czasie w przygotowaniu rozstrzygającego najazdu na Polskę. Cel ten dowództwo polskie udaremniło, dowiedziawszy się o sowieckich przygotowaniach do ofensywy. By uprzędzić najazd rosyjski, wojska polskie podjęły na wiosnę działania nie zaczepne na froncie ukraińskim. W trakcie ich zwycięskiego rozwoju nadchodzą wiadomości o koncentracji sił rosyjskich naprzeciw naszego północnego frontu, w t. zw. bramie smoleńskiej. To dywersyjne uderzenie armji sowieckiej zostaje w maju odparte przez naszą armję rezerwową pod dowództwem gen. Sosnkowskiego.

W początkach czerwca armja konna Budiennego przełamuje się przez front polski na Ukrainie, powodując nasz odwrót. Załamanie to udziela się jednak i naszemu frontowi północnemu, to też rozwinięte tutaj w początkach lipca główne uderzenie 4 rosyjskich armji zostaje uwięzione powodzeniem. Próby nasze przejścia do kontrofensywy nie odnoszą mimo przejściowych sukcesów jak np. — bitwa pod Beresteczkiem — pożądanego wyniku.

Wówczas to, w nocy 6 sierpnia, opracowuje Marszałek Piłsudski decyzję cofnięcia całego frontu nad Wisłę i przycelowania w widłach Wisły i Wieprza „grupy manewrowej“ do rozstrzygającego skoku. Zasadnicza myśl Naczelnego Wodza polegała na głównym uderzeniu z południa na północ, z nad Wieprza ku granicy pruskiej, na skrzydło i tyły frontu sowieckiego. Odcinek Warszawa — Modlin — Wkra miał ze strategicznego

punktu widzenia zadanie ściaśnienia na siebie i zwązania głównych sił rosyjskich, zadanie wygrania na czasie.

13 sierpnia rozpoczynają uderzenie trzy armje sowieckie na odcinek warszawski i modliński. Nazajutrz ma miejsce dramatyczny kryzys (Radzymin), który zostaje jednak 15 sierpnia opamowany.

Następnego dnia rusza do akcji grupa uderzeniowa gen. Śmigłego, zaczynając na za Wieprzem, pod osobistym dowództwem Nacz. Wodza. Pojawienie się nowych sił polskich na skrzydle, atakującego Warszawę rosyjskiego frontu za chodniego zaskoczyło w zupełności dowództwo sowieckie. Dnia 17 sierpnia, gdy lawina, prowadzona przez Marszałka Piłsudskiego, dosięga lewego skrzydła armji sowieckiej — Tuchaczewski, dowódca frontu rosyjskiego, wydaje rozkaz do odwrotu. Oklwrót ten przemienia się w paniczną i bezładną ucieczkę...

Zwycięstwo było całkowite. Przyniosło nie tylko wycofanie się czerwonych armji, ale i ich kompletną klęskę... Sowieci jeszcze raz próbują zbrojnie się przeciwstawić, wystawiają nową armję, a gdy i ta została pobita w pamiętnej operacji nadniemeńskiej we wrześniu 1920 r. — nie pozostaje im nic innego, jak zrezygnować z zamiarów zdobyczych i zgo-

dzić się na polskie warunki pokoju.

Zwycięstwo Polski było nie tylko epokowym wydarzeniem ze stanowiska militarnego, nie tylko jedną z najznamienitszych batalij w dziejach wojskowości, lecz również i faktem politycznym o przeobrzymiej doniosłości. Następstwa tego zwycięstwa obejmowały nie tylko biorących w nich bezpośrednio udział, ale również i całą Europę.

Polska stanowała wówczas główną przeszkodę, wielką barjerę na drodze ówczesnych planów twórców reżimu sowieckiego. A szła wtedy gra o wysoką stawkę: rewolucji światowej.

Barjera polska zdzierzyła naparowi Genjalny plan Józefa Piłsudskiego, wysnuty dnia 6 sierpnia 1920 r., czyli w rocznicę wymarszu z Krakowa Pierwszej Kadrowej w dniu 6 sierpnia 1914 r. — a zrealizowany w połowie sierpnia wielkim zwycięstwem polskiego oręża — dał nam granicę wschod. wskrzeszonego Państwa i przekreślił wielkie plany Kremla — wiodące w głąb Europy.

I na tem polega dziejowe znaczenie naszego zwycięstwa 1920 roku.

O tem pamiętać muszą nie tylko Polacy, ale i narody wschodu, środka i zachodu Europy. Ich los też się tam wtedy rozstrzygnął...

Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych polsko-węgierskiej umowy kulturalnej

BUDAPESZT (Pat) — Wczoraj wymienione zostały dokumenty ratyfikacyjne umowy kulturalnej polsko-węgierskiej, podpisanej podczas pobytu premiera Goemboesa w Warszawie.

Wymiany dokonali ze strony polskiej poseł R. P. w Budapeszcie p. Łepkowski, a ze strony węgierskiej min. Kanya.

Delegacja polska na święcie morza w Rumunji

BUKARESZT (Pat) — W dniu wczorajszym przybyła do Bukaresztu na święcie morza Rumunji którą odbędzie się w Konstancy 15 bm. delegacja polska na czele z gen. Wieczorkiewiczem.

Delegacja w dniu dzisiejszym wyjeżdża do Konstancy. W Święcie Morza weźmie również udział 160 uczestników polskiego spływu kajakowego do Morza Czarnego. Na uroczystościach Święta Morza obecny będzie król Karol.

Stan wyjątkowy w Łotwie przedłużony na dalsze 6 miesięcy

RYGA (Pat). W łotewskim dzienniku urzędowym ukazało się rozporządzenie o przedłużeniu stanu wyjątkowego na dalsze 6 miesięcy. Stan ten istnieje już od 15 maja 1934 r. t. j. od t. zw. przewrotu ulmanisewskiego.

Skrócenie czasu pracy w górnictwie niemieckim

Doraźna pomoc dla górników

BERLIN, (Pat). Na rozkaz kanclerza wydano rozporządzenie, ograniczające skracanie czasu pracy w kopalniach. Rozporządzenie to ma równocześnie na celu akcję doraźną na rzecz górników. Powodem wydania rozporządzenia były niezwykle wprost ograniczenia czasu pracy w kopalniach, w których wielu robotników w ciągu miesiąca pracowało zaledwie 9 dni. Pociągnęło to oczywiście za sobą nędzę wśród warstw pracujących.

Akcja doraźnej pomocy dla górników, pracujących po kilka dni w miesiącu, zorganizowana na będzie przez wydawanie bonów, na sumę 10 mk. lub 1 marka za nieprzepracowany dzień. Wraz z bonami każdy korzystający z tej pomocy otrzyma t. zw. kartę pochodzenia, którą legitymować się musi przy każdym zakupie środków żywnościowych. Za bony te nabywać można tylko żywność, i to w sklepach, wskazanych przez władze miejscowe. Sklepy takie mają prawo używać tych bonów do spłacania należności we wszystkich bankach spółdzielczych i kasach oszczędnościowych. Wszelkie małwersacje z bonami karane będą ciężkim więzieniem.

Zarządzenie dotyczy, poza Zagłębiem Ruhry również okręgu przemysłowego Śląska Opolskiego, gdzie sytuacja jest podobnie ciężka. Dla Śląska przeznaczono bonów w sumie 1 miliona.

Pan Prezydent Rzplitej na Sowińcu

P. Prezydent bawiąc w Krakowie w dniu 12 b. m. wziął osobiście udział w sypaniu kopca na Sowińcu.

Vladimir Sfs

Arrasu i Rame

(Kurdyjska legenda).

Arrasu wracał z dalekich krajów i przeszedł wiele gór, rzek i dolin, puszczy i pustyń, aby się dostać do swojej ubogiej ojczyzny, gdzie czekała na niego Rame. Wspomnienia jej słodkich uśmiechów rozgrzewały mu duszę, która trzy lata gineła z tęsknoty, a pragnienie gorących pocałunków opajało jego serce, trzy lata umierające od pożądania miłości. Dażył do swej Rame przez nieprzystępne góry i głębokie doliny, przez puszcze i pustynie, a trzy konie i dwa wielbłądy porzucił na długiej wędrówce po krajach obcych narodów.

Maszallah! Jego Rame była piękna! Wiele kobiet widział od chwili, gdy opuścił ojczyznę; widział kobiety, usiane drogiemi kamieniami, przebywające w towarzystwie radzów, i półnagie kobiety, noszące broń za wojownikami, widział kobiety przy robotach polnych i kobiety przedzące, widział kobiety gawędzące na ocienionych dachach i wesoło tańczące przed oczami swoich władców ale nie pożądał ich, ponieważ oczy jego nie spotkały się u żadnej z nich z głębokiem i rozmarzonym spojrzeniem nocnych

gwiazd, nie owiała go woń różowych ust rozkwitającego pączka, nie oczarował go ciepły uśmiech porannego promienia, a obnażone ramiona nie wzbudzały w nim tęsknoty za pieszczotami. Nie pożądał żadnej, ponieważ kochał jedynie Rame i śpieszył ku niej przez góry i doliny, puszcze i pustynie, poprzez chłodne noce, kiedy ryk drapieżników wróżył śmierć, i pod zabójczym upałem południowego słońca.

Pewnego wieczora, kiedy już trzeci wielbłąd witał krwawymi oczyma swoją śmierć, stanął na brzegu potężnego Eufratu, za którym rozciągał się kamienisty kraj Kurdów. Z hukiem pędził ojciec Eufrat przez cichą, rozległą równinę, gdzie na horyzoncie powstawały wydłużone pagórki, otoczone ponurymi murami w dawnych czasach zrujnowanych miast. Czerwone promienie zachodzące go słońca stapały piasek i wodę w jedno nieskończone morze, a dzienny żar załamywał się na chłodzącym technieniu rzeki. Młody Kurd poglaskał umierającego wielbłąda, ucałował go w nozdrza i, wzywając pomocy Allaha, szykował się do wejścia do wody, aby przepłynąć szeroką rzekę, której wzburzone fale groźnie huczały; wzrok jego zatrzymał się nagle na szarym kamieniu, na którym siedziała kobieta z rozpuszczonymi włosami, złemi oczami i ostrą brodą, opar-

ła o kościste, obnażone ręce.

Podszedł do niej i spytał:

— Kim jesteś, kobieto? Słońce już za chodzi i wnet zapanuje noc. Kim jest twój mąż, że pozwala ci, abyś błąkała się daleko od jego namiotu?

Kobieta zaśmiała się chrapliwie:

— Mąż mój? I jego namiot? Wszyscy będziecie mymi mężami, jeżeli będę tego chciała, a świat cały jest mym namiotem. Wszędzie potrafisz otworzyć sobie drzwi i wziąć, co chcesz i kogo chcesz. Jestem, młody Kurdzie, Cholera!

Arrasu cofnął się w przerażeniu i zwrócił oczy ku niebu, szepcząc modlitwę.

— Nie bój się mnie! — rzekła kobieta i powstała. Była wysoka i chuda, okryta czarnymi szatami, a jej zapadnięte oczy świeciły zielonkawo, jak oczy hjeny, szukającej chciwie żeru w mroku opuszczonych grobów.

— Nie bój się mnie! — powtarzała, przycem serce Kurda ścisnęło się z przestachu. — Ciebie i twojej narzeczonej nie zagubię, o ile przeniesiesz mnie na drugą stronę.

— Czego szukasz tam, gdzie moja ojczyzna? Co zamierzasz tam czynić, zło kobieto?

— Będę tępiła ludzi, wyludniała wsie i całe prowincje, będę kosiła waleczne plemiona Kurdów, jak przejrzałe zboże i wytepię cały naród. Będą ginęli wiel-

cy i mali, szczęśliwi i prześladowani, mocni i wzdarczeni, bogaci i żebracy. Zostaniesz tylko ty i Rame, a całe bogactwo szejków, zgromadzone na zbójcekich wyprawach do obozowisk i miast ich wrogów i całe bogactwo kupców, zdołoby ich przebiegłością w dalekich krajach, przypadnie wam. Dędziecie najbogatszymi wśród bogatych, a radzowie Indyj i królowie Afganistanu, których złoto cię oslepiło, dowiedzą się o tobie i będą ci zazdrościć. Waszemi będą nieprzejrzane przestrzenie od Eufratu, aż po trzy morza, waszemi będą niezliczone stada owiec i wielbłądów i koni, waszemi będą tysiące wspaniałych namiotów; wszystko będzie należało do was, a Rame będzie dumna, żeś nie przyszedł z pustymi torbami z obcych krajów. Przeniesiesz mnie na drugi brzeg, Arrasu?

Arrasu milczał. Eufrat huczał ponuro. — Pełne skrzynie złota, drogich kamieni i rzadkich zroci oczekują ciebie w domu i w namiotach. Upiększysz Rame złotym djademem, który zwiąże jej włosy, na różowe jej palce włożysz ciężkie pierścienie, wonne jej ciało przykryjesz wspaniałymi szatami, zdobionymi perłami. Jedwabne dywany, po których stąpali tylko książęta, będą tłumity jej kroki, a tłumy śniadych służebnic będą leżały u jej stóp, czekając na rozkazy jej

Niespokojny Tulon

USMIECHY I UŚMIESZKI.

Bankier, literat, Bodzio i Bodo

Tradycyjnie, od wicków, Tulon, jeżeli chodzi o ruchawki, rej wodzi wśród miast francuskich. Jak daleko sięga pamięć ludzka, zawsze Tulon czynnie przejawiał swój gorący, południowy temperament w sprawach wyznaniowych, rojalistycznych, ostatnio zaś — komunistycznych.

BURZLIWA NOC.

Czytelnicy znają już przebieg wypadków w Tulonie w ub. tygodniu. W ciągu kilkunastu godzin wrzasały w mieście walki rewolucyjna, grzmiły strzały, latały kamienie, brzęczały wybijane szyby, padali ranni. Jedynie dzięki połączonego wysiłkom ruchomej gwardji, policji i wojska udało się czynnikom oficjalnym oparować sytuację w ową burzliwą noc sierpniową. Ekstremistyczne, skomunizowane żywioły po uporczywej walce uległy.

W tłumieniu rewolwy wzięły również udział sprowadzone ad hoc oddziały strzelców senegalskich. Wywiezieni i uzbrojeni przez władze francuskie murzyni z Senegalu i Gambji (kolonie francuskie w Afryce Zachodniej) wprowadzali ład i porządek. Dziwną ironją losu władca biała rasa musiała pod naciskiem senegalskich bagnetów ustępować. Człowiek niewolniczej, pogardzonej rasy kolorowej brał niejako odwet na człowieku białym.

WALDENSI I ALBIGENSI.

Tulon jest tradycyjnie podminowany i niespokojny. Cofnijmy się myślą o 700 lat wstecz, gdzieś w wiek XIII, w epokę wojen krzyżowych i zakutego w zbrojce rycerstwa. W Tulonie i okolicach pojawiają się sekularze, nieuznający ustanowionego w ciągu stuleci obrządku katolickiego, występujący pod nazwą waldensów, albigensów czy też katarów (czystych) i głoszący hasła — jak na owe czasy — wywołowe. Wywołowe i sprzeczne z duchem panującego i wojującego katolicyzmu tak dalece, iż miecze rycerzy krzyżowych pod wodzą Szymona Montforta zamiast zwrócić się przeciwko niewiernym pohańbicielem Grobu Chrystusowego zwróciły się przeciwko waldensom i albigensom. Zmobilizowane ad hoc przez fanatycznych młóców zastępy żelaznego rycerstwa północnego ruszyły na kwitnące, lecz „zarazone herezją“ miasta słodkiej Prowancji. Straszna to była krucjata. Tulon i inne miasta spłynęły krwią. Mordowano winnych i niewinnych, pocieszając się, że Bóg już tam sobie w niebie rozpatrzy, kto dał gardło słusznemu, a kto zginął bez winy. Kwiecista kraina trubadurów zmieniła się w pustynię, na której snuły się postacie białych bractw spod znaku Ś. Dominika, nawracające niedobitki nieszczęśliwych heretyków.

PIERWSZE KROKI BONAPARTEGO.

Cofnijmy się o lat młodszej półtorasta. Francja ogarnięta zapalem rewolucyjnym. Francja zalana krwią proskrybowanych. Czerwony terror szaleje. Gilotyna pracuje bez przerwy. Władzę sprawuje konwent. Francję otacza pierścien wrogów: Austriacy, Prusacy, nieubłagany Pitt angielski. Wewnątrz też wrogowie. Tulon, Lyon, Marsylja wypowiadają posłuszeństwo republice. Porywają za broń w imię hasła rojalistycznych. Leje się krew bratnia. Armie rewolucyjne przysięgają do oblężenia nieposłusznym miast południowych.

Tulon broni się zjadale. Oddziały rewolucyjne opasały miasto tak, by żywa dusza zeń się nie wydostała. Sankiuloci przypuszczają szturm za szturmem. Wala do miasta z armat. Postanawiają wziąć je w ostateczności głodem. Tulon szturmami odpiera. Broni się mężnie. Odrzuca propozycje kapitulacji.

Ogniem artylerji oblężniczej kieruje szczytliwy młodzieniec o chudej twarzy, okolonej długimi, spadającymi aż na ramiona włosami. Porucznik Napoleon Bonaparte. Nikomu nieznany człowiek o śmiesznej dla ucha francuzkiemu imieniu i nazwisku, o śmiesznej korsykańskiej wymowie.

Z odsieczą obłożonemu Tulonowi spieszy eskafera angielska. Przedziera się do zatoki i nawiązuje kontakt z oblężonymi. Serca rojalistów rosą. Nie oddadzą swego miasta przekłętym jakobinom. Odeprą ich wściekłe szturmury z pomocą okrętów admirała Nelsona.

Złudne nadzieje. Porucznik z Korsyki skierowuje swe baterje na okręty angielskie. Zasypuje Anglików gradem pocisków. Zmusza nieprzyjacielskie statki do opuszczenia tulońskiej przystani z nieczem. Zmusza tem samem Tulon do poddania się na łaskę i niełaskę zwycięskich jakobinów. Armie rewolucyjne wkraczają do miasta. Tulon spływa krwią rojalistów. Już nie wystarcza do ich mordowania gilotyna. Rozstrzeluje się rojalistów kartaczami, topi się ich w morzu całymi gromadami, bez różnicy płci i wieku.

Tulon był pierwszym szczyblem w drabinie zawrotnej kariery genialnego Korsykanina.

NIESPOKOJNY TULON.

Krwawa laźnia wyprawiona ludności miast południowych przez sfauntyzowane oddziały rewolucyjne i jakobińskie trybunały bynajmniej nie wytepiła w tych miastach fermentu. Tulon zawsze jest niespokojny. Czy to chodzi o biały terror, jaki się przejawiał po upadku Napoleona, czy o radykalne ruchy społeczne, czy prosto o rozruchy robotnicze — Tulon zawsze pro-

duje. Tulon fermentował — i to mocno — gdy doszło do ruchawki w niedalekim Lyonie, ruchawki, która naszego wieszczę Zygmunta pobudziła do napisania proroczej „Nieboskiej“. Tulon fermentował i za czasów „Wiosny Ludów“ i podczas wojny francusko-pruskiej i w czasach ostatnich, kiedy kwestje socjalne zaczęły tak wielką odgrywać rolę.

Tulon jest najpotężniejszym portem wojennym Francji na m. Śródziemnym, tak jak Brest — portem wojennym na Atlantyku, a Kronszludt — portem wojennym na Bałtyku. Trzy potężne porty — trzy potężne ogniska ruchu radykalnego, niegdyś rojalistycznego, dziś komunistycznego. Gdy wspomnimy o przedwojennym jeździe buncie carskiego pancernika „Potiomkina“ na m. Czarnem, o roli jaką — obok Kronszludtu — odegrał w rewolucji rosyjskiej Sewastopol, wreszcie o roli Kilonji w rewolucji niemieckiej (1918 rok), łatwo dojdziemy do wniosku, że porty wojenne czy też miasta portowe połączone z portami wojennymi mają w sobie jakieś bacyły ruchawek, jakieś potencjalne właściwości, które przy okazji wybuchają.

Położony na skałach nadmorskich, rozsladły amfiteatralnie dokola zatoki Tulon żyje wciąż tradycjami minionych burz, ruchów, buntów. Jest jakby podminowany. Zaznaczył się już kilkakrotnie i to bardzo krwawo w historii francuskiej. Kto wie jaką jeszcze rolę wypadnie mu odegrać?

NEW.

Na olimpiadę Warszawską

Drużyna amerykańskich szachistów w drodze do Polski na statku „Piłsudski“.

Koncesjonowane przez Kuratorjum Okr. Szkoln. Wileńskiego

KOEDUKACYJNE KURSY WIECZORNE

(z programem gimnazjów państwowych)

im. „KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ“

w Wilnie, ul. Mickiewicza 23

pod protektorem Polskiej Macierzy Szkolnej

przyjmują zapisy na rok szkolny 1935—36 do wszystkich klas gimnazjum typu matematyczno-przyrodniczego i humanistycznego. Zakres: duża i mała matura. SYSTEM PÓLROZNY. Lekarz szkolny. Sekretariat kursów czynny codziennie od godz. 16-ej do 20-ej prócz niedziel i świąt przy ul. Mickiewicza 23.

Złóż ofiarę na pomnik Marszałka Piłsudskiego w Wilnie
Konto P. K. O. 146.111

OTYŁOŚĆ osłabia serce

Serca otyłych, obłożone warstwą tłuszczu, pracują z wysiłkiem, wyczerpują się i wcześniej odmawiają posłuszeństwa. Otyłość powodowana jest złą przemianą materji, albo zaburzeniem czynności gruczołów dokrewnych.

Ziela Magistra Wolskiego „DEGROSA“ zawierają jod organiczny, znajdujący się w morskiej roślinie Jahanga, który pobudza organizm do spalania nadmiernego tłuszczu. Stosuje się je przeciwko otyłości i nie wymagają one specjalnej diety.

Ziela ze znak. ochr. „DEGROSA“ do nabycia w aptekach i drogerjach (składach aptecznych).

Wytwórnia Magister E. Wolski.

Warszawa, Złota 14 m. 1.

delikatnych usteczek, podczas kiedy muzyka i taniec będą ją rozweselały, a czerwone usta będą głaskały kryształowe pohary pełne słodkiego szербetu i wonnej kawy. Niczego nie będzie sobie Rame od mawiała, ponieważ twoje bogactwo nie będzie miało końca i będzie dumną z ciebie, na którego w trwodze czekała trzy męczące lata. Przeniesiesz mnie na drugi brzeg, Arrasu?

Podeszła do niego bliżej. I znów cofnęła się, czując jej trupi oddech.

— Skoszę plemiona, wyludnię kraje, a pod moim technieniem wzruszają biedni i bogaci. Ty staniesz się władcą całego kraju, a imię twoje poleci przez wieki mórz. Pośpiesz się i przeniesz mnie, za nim nadejdzie noc i będzie zapóźno. Wieczorne cienie przedłużają się, Arrasu.

— A co bracia i siostry moje? A co rodzice Rame i jej bracia, wujowie i wzyscy, których kocha? Co zrobisz z nimi, zła kobieta?

Zaśmiała się chrapliwie.

— Chcesz, niemądry, aby zostali i dzielili się z tobą? I aby ci zazdrościli i zabrali ci życie? Czyż nie wystarczy ci że zostaniesz ty i Rame i że cała ziemia kurdyjska będzie waszą i waszych synów a pobem synów waszych synów i córek?

Arrasu upadł na kolana na żółty piasek. Słońce ukryło się za czarną chmurą,

przyniesioną od wschodu przez huragan. Ptaki, tknięte złem przeczuciem, zamilkły i ukryły się w swych gniazdach, a smukłe palmy zakolysały się. Fale Eufratu zakotłowały się, a woda pociemniała. Tumany żółtego piasku unosiły się dookoła i łączyły się w wysoki słup morderczej trąby powietrznej. Umierający wielbłąd ryczał przeraźliwie a filuterne jaszczurki pochowały się pod rozpalone kamienie.

Arrasu modlił się, a Eufrat luezał groźnie.

— Przeniesiesz mnie, Kurdzie? Musisz się spieszyć, zanim noc nadejdzie.

Zła kobieta wpłała się kościstymi palcami w ramię Kurda. Ciemność przestąpiła mu oczy. Serce ścisnęło się z bólu, a w duszy jego rozpaltała się straszliwa walka: cała wieś jego wymrze. cała okolica, prowincja, kraj. Spojrzenia umierających w bolesnych skurczach będą go spalały wyrzutami sumienia, bo wszyscy będą wiedzieli, że wrócił od brzegów Gangesu i przeniósł na swoich biodrach przez Eufrat do swego kraju Cholerę i że czeka tylko na chwilę, gdy weźmie w posiadanie osierocone skarby. Poczerniały ciała rodziców jego i braci i siostr więc będą u stóp jego, a matka jego będzie go przeklinała za tysiące matek innych. Będzie go przeklinała i Rame, która kocha przeciw ojca, matkę i braci.

Będzie go przeklinała i odwróci się od jego bogactwa, które nie rozraduje serca jego, złodowaciatego od bólu.

I oto Eufrat poraz pierwszy odezwał się w języku ojczystym:

— Chcesz przynieść zagładę swym braciom i przyjaciółom? Omamliły cię przyrzeczenia złej kobiety? Pamiętaj o tych, co żyją pod dachami i namiotami swojej ojczyzny i ratuj ich, Arrasu. Złap djabelską kobietę i rzuć się w moje wody, które cię przyjmą. Będzie ci wdzięczny kurdyjski kraj.

— A Rame? Co ona? Rame mnie kocha, a ja kocham Rame. Kocham ją, jak kwiat kocha rosę, jak motyl słońce, jak ptak wolność, a gwiazdy noc. Rame będzie płakała, jej czarne oczy zaczerwieni się od płaczu, jej gładkie lica zbrzydzą od żalu, a piękność jej będzie w smutku więdła. Rame będzie zrozpaczona i nigdy nie dowie się, co się stało ze mną, ponieważ pożegnałam ją przed trzema laty.

— Rame będzie rozpaczać, rozpacz jej zamieni się jednak w dumę. Rame dowie się o twojej ofierze. Rame ujrzy ją, Rame, patrz oto, przychodzi z oddali.

Arrasu spojrzął przez rzekę na prawy brzeg i ujrzał dziewczynę, potykającą się w pośpiechu w piasku. Poznał Rame i dziki ból szarpnął go za gardło, przeszył serce i z oczu wycisnął łzy, które powoli

opadały na wysuszoną ziemię.

I Rame poznała swego oblubienca, na którego spotkanie chodziła codziennie nad rzekę, przyrzekł jej bowiem, że za trzy lata wróci. Spieszyła z modlitwą do ojca Eufrata, aby był dla niego dobrotliwy i łagodny swoje wiry.

Zła kobieta błysnęła oczami i jeszcze boleśniej zanurzyła swoje kościste palce w jego ramieniu.

— Spiesz się, Arrasu! Zbliża się noc, będzie późno i twoja Rame nie doczeka się ciebie.

— Nie wahaj się, złap złą kobietę i rzuć się wraz z nią w moje wody, zamierz będzie zapóźno, Arrasu. — zahuczał ojciec Eufrat.

— Olbrzymie bogactwa zdobędziesz, jeżeli mnie przeniesiesz.

— Uratujesz ojca swego, swoich braci i przyjaciół, jeżeli ściągniesz złą kobietę w moje odmęty, abyś wraz z nią utonął.

— Usczęśliwisz Rame, która otwiera już swe objęcia na drugim brzegu.

— Przeklnie cię, kiedy zrozumie, jakie miszczęście spowodowała na jej ojczyźnie.

— Chcesz, aby czekała? Czyż mało się naczekała?

— O, Rame, biedna, mała, opuszczona Rame! Wargi moje, które trzy lata tęskniły za rosą miłości, nie ucałują

LUD WIEJSKI

powinien wziąć udział w wyborach

Byli posłowie i senatorowie pp. Maksymilian Malinowski, Tomasz Noczniński, Michał Róg, Jan Woźnicki, Błażej Stożarski, Jan Smoła, Adam Bardziński, Józef Białoskórski, Antoni Langer, Jan Nosek, Henryk Wyrzykowski, Andrzej Waleron, Jan Tabor, Jan Szafranek i Stefan Tatrzak w dniu 8-ym sierpnia r. b. wystąpili ze Stronnictwa Ludowego.

Opuszczając stronnictwo wymienieni b. posłowie i senatorowie ogłosili oświadczenie, w którym stwierdzają, że uchwała kongresu Stronnictwa Ludowego (z dnia 14 lipca 1935 r.) w sprawie bojkotu wyborów do Sejmu, „powzięta pośpiesznie i bez dyskusji, była błędem politycznym”. W związku z tem wymienieni wyżej b. posłowie i senatorowie oświadcza ją, że „lud wiejski powinien wziąć udział w wyborach”, reprezentanci ludności wiejskiej w komisjach, ustalających kan dydatury poselskie, winni zgłaszać swych kandydatów na posłów i chłopci powinni głosować na nich w dniu wyborów jaknajliczniej.

Następnego dnia po tem oświadczeniu pojawiło się w gazetach dodatkowe oświadczenie b. posła Maksymiliana Malinowskiego, który stwierdził w niem, że „ostatni kongres Stronnictwa Ludowego odbył się w warunkach nienormalnych”. Sprowadzono przeważnie delegatów z

Małopolski, rzeźników marsz. Rataja. Uniemożliwiono dyskusję, gdy poseł Łypaciewicz chciał zabrać głos, zakrzyczano go. Była obawa fizycznego teroru.

Po upływie pewnego czasu otrzymaliśmy informacje z prowincji, że chłopci nie są zadowoleni z tej decyzji. Inaczej wygląda sytuacja na wsi, inaczej w mieście.

Już po ukazaniu się tych oświadczeń wystąpili jeszcze ze Stronnictwa Ludowego b. poseł Tomasz Czernicki z Zamościa i b. senator Januszowski. Obaj przyłączyli się do grupy M. Malinowskiego.

Przedstawiliśmy powyżej „tylko” suchy przebieg wydarzeń. Wydarzenia te dla nikogo, znającego stosunki wewnętrzne w Stronnictwie Ludowym, nie były niespodzianką.

Przebieg ostatniego kongresu jest znany. Znana też jest powszechnie jego rebeljancka uchwała. Było to jedno z tych widowisk, które dla swych osobistych celów mistrzowski miał organizować tylko p. Witos. Ale mistrz został kiepskich naśladowców i kongres, który miał być początkiem jakiejś nowej Ratajewskiej rebelji — stał się w rezultacie ostatnim beznadziejnym już przejawem życia konającej partji.

Nie nie pomogły rozpaczliwe krucz-

ki i sztuczki, nie nie pomogła pozgania- na z Małopolski i sowiecie opłacana „wieszkość”, nie pomogły srodze miotane po kongresie klątwy na niewiernych, ani też liczne i śmieszne już przez p. Rataja rozdawane nominacje na „zdrajców ludu”. Zawrzdzony od lat złopek partyjny pękł, bo pęknąć musiał — bo takie jest zdrowe prawo życia.

Gdy to życie wsi złożyło sobie nowe drogi w Polsce, gdy zaczęło się coraz bujniej kształtować w narastających zespołach konkretnej pracy gospodarczej i kulturalnej — nadająca klika rzekomych tej wsi przywódców, dla zaspokojenia swych „demokratycznych” ambicji, na zywanych wiernością programowi partyjnemu, usiłowała biegnąć tego życia powstrzymać, zawrócić ku swym celom.

To się nie udało.

„Góra” partji, wspomagana opłacane mi większościami na zjazdach, mogła jeszcze czasami kiwać palcem w burcie — ale „dół” doskonale się orjentował, co w trawie piszczy i szedł i idzie coraz szerszą ławą innymi drogami.

Ten „dół” chciał jednolitej i silnej władzy w Polsce, ten „dół” piętnował posłów Stronnictwa Ludowego którzy usunęli się w Zgromadzeniu Narodowym od wyboru Głowy Państwa, ten „dół”, ta olbrzymia rzesza chłopów polskich nie mogła pojąć, dlaczego ci posłowie usunęli się od udziału w pracach nad nową konstytucją, wprowadzającą nareszcie jasno określoną naczelną władzę Prezydenta Rzeczypospolitej, moeny rząd, prawdziwy Sejm, a nie sejmowładztwo.

Zbyt daleko odeszli urojeni przywódcy od prawdziwych trosk i prawdziwych pragnień chłopów, którym przewodzić chcieli. To też już tylko za opłatą „kosztów podróży” można było jeszcze przedłużyć tę niedzną vegetację w zakłamaniu... Kto zaś przejrzał — choć późno — musiał wreszcie zawrócić z niecnej drogi i wyznać publicznie swój „błąd polityczny”.

Jak widać z wymienionych wyżej nazwisk, cała właściwie „góra” Stronnictwa Ludowego rozleciała się do cna. Odszedł prezes kongresu p. Malinowski, odszedł prezes rady naczelnej p. Waleron, odszedł prezes klubu parlamentarnego p. Róg, odeszli wiceprezesi, sekretarze, członkowie naczelnego komitetu wykonawczego — został u góry partji p. Rataj sam. Sam ze swą rebeljancką rezolucją.

Czy na życiu wsi zaważy głębiej ten rozłam w Stronnictwie Ludowym?

Nie sądzimy. Jakieśmy już zaznaczyli, wieś znalazła sobie naturalnie pozapartyjne drogi swego rozwoju, a kłopotami partyjnymi dawno już przestała się przejmować. Było już tyle tych rozłamów i tyle zjednoczeń, że — widowiska te przestały robić jakiegokolwiek wrażenie. Nowa Konstytucja, nowa rzeczywistość, w tej Konstytucji czerpiąca swe źródło ożywie — usuwa partje polityczne z widowni naszego życia. Państwo nie potrzebuje żadnych pośredników w stosunku do swych obywateli, ani obywatele nie potrzebują ich szukać w stosunku do swego Państwa. To państwo jest naszym wspólnym dobrem i żadna część tego dobra nie może być nikomu puszczone w dzierżawę.

To też ci obywatele, którzy porzucili obecnie Stronnictwo Ludowe, spełnią jeszcze lepiej swój obowiązek, jeśli szybko wyleczą się nałogów myślenia partyjnego i staną do pracy państwowej w myśl tych zwycięskich wskazań, które zostawił nam Wódz Narodu.

A pracy tej, zwłaszcza na odcinku wiejskim, jest dużo. Feliks Gwiździł.

Woda zalała miasto Ovada 500 osób straciło życie?

RZYM. (Pat). Miasto Ovada, liczące 10.000 mieszkańców oraz miejscowości Caprietta i Molare zostały zniszczone przez wylew jeziora Gorzente. Miejsca, z których woda częściowo ustąpiła, pokryte są grubą warstwą mułu, w mieście Ovada powódź zniszczyła około 130 domów, a w miejscowościach Caprietta i Molare nie pozostał kamień na kamieniu. Na ulicach leżą rumowiska domów, szczątki mebli, trupy ludzkie i zwierzęce.

Wśród ludności panuje ogromne przygnębienie. Ludzie chodzą jak błędni, poszukując swych krewnych i bliskich. Ofiarą katastrofy padły przeważnie dzieci. Liczba ofiar dotychczas niestwierdzona. Przerwanie tamy spowodowane zostało gwałtowną burzą, połączone z silną ulewą. Okoliczność ta stała się przyczyną większej ilości ofiar ponieważ ludność schroniła się przed burzą do mieszkań.

Strumienie wody wystąpiły z brzegów rzeki Orba, zalewając doliny okoliczne. Woda zmyła dziesiątki domów, znosząc mosty kolejowe i drogowe. Liczba ofiar w ludziach nie jest znana. Zerwany został m. in. most na rzece Orba w mieście Ovada, liczący 10 przęseł. Po południu wody nieco spłynęły, ale miasto zostało bez prądu elektrycznego oraz bez komunikacji kolejowej z Genuą. Do Ovada przybyły wszystkie władze prowincjonalne, które przy pomocy oddziałów laszystowskich i strażaków spieszą z pomocą ludności. Przerwana jest komunikacja tramwajowa pomiędzy Ovada a Navoi.

Dziś od rana pada ulewny deszcz, który powiększa niebezpieczeństwo zagrażające wsiom w okolicach Rossignone. Pociąg osobowy przybywający do Genui o godz. 10.30, spóźnił się o półtora godziny spowodowany zalaniem mostu w Rossignone.

BERLIN. (Pat). Niemieckie Biuro Informacyjne donosi z Rzymu, że liczba zatopionych podczas katastrofy przzerwania tamy wynosi około 500 osób.

RZYM. (Pat). Donoszą z Novi Ligure: wskutek zerwania się tamy zniszczonych zostało 200 domów. Wiele mostów woda zupełnie zerwała. Są bardzo liczne ofiary w ludziach.

Most na linii kolejowej Ovada—Aogni zawalił się w 8 minut po przejściu pociągu osobowego z Genui. Zawalili się ponadto mosty na linii Ovada—Molare—Aogni i nowy most w Bellarite. Wielu rannych odstawiono do szpitala w Ovada.

W pobliżu Borgo Nuovo trzy wille zostały dosłownie porwane przez wodę. Połączenia telegraficzne i telefoniczne przerwane.

Pewien mechanik z warsztatów Fiata uratował 30 osób w dramatycznych okolicznościach. Innymieszkaniec Ovada niejaki Gionsa uratował 7 osób.

Hość osób, które poniosły śmierć w katastrofie, wynosi kilkaset.

RZYM. (Pat). Wedle doniesień z Ovada, katastrofa wydarzyła się tak niespodziewanie, że nie zdążyli wprawić w ruch rur bezpieczeństwa na tamie Sella Zerbino. Dom strażnika tamy został porwany przez wodę.

Pogrzeb ś. p. płk. Głogowskiego

LWÓW. (Pat). Dziś przed południem odbył się pogrzeb ś. p. płk. Jana Głogowskiego, szefa gabinetu wojskowego Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Po nabożeństwie i odprawieniu egzekwii o floorowie i p. szwoleżerów i gabinetu wojskowego wzięli trumnę na ramiona i umieścili ją na lawecie armatniej. Kondukt pogrzebowy ruszył następnie w kierunku cmentarza.

Na czele konduktu jechał szwadron 14 p. ułanów, za nim postępowała kompanja zamkowa, bataljon 40 pp. i spieszony szwadron 1 p. szwoleżerów, który pełnił straż honorową obok trumny.

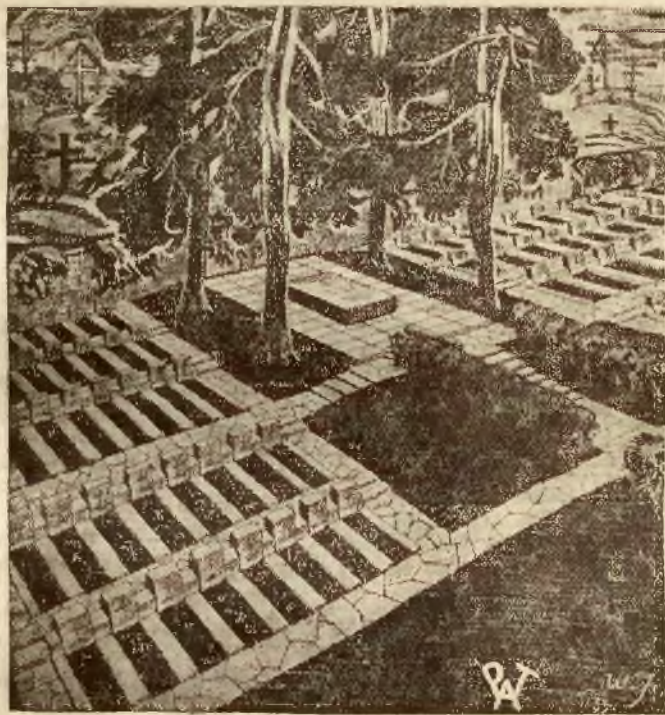
Dalej niesiono liczne odznaczenia zmarłego i wieńce od Pana Prezydenta R. P., premiera Ślawka, Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych i wielu innych. Przybyła również z wieńcem delegacja z Bojańca, majątku ś. p. płk. Głogowskiego. Za trumną kroczyła rodzina i przedstawiciele władz. Kondukt zamykała bateria 6 pae.

Po przybyciu na cmentarz zwłoki ś. p. płk. Głogowskiego złożono w grobowcu rodzinnym.

Na łotwę

Ułgowe indywidualne PASZPORTY 150 złotych. WYCIECZKA zbiorowa od 2 do 11 września z utrzymaniem w pensjonatach 1 kat. — 180 zł. Zapisy do 21 b. m. ilość miejsc ściśle ograniczone. ORBIS — Mickiewicza 20, tel. 883.

Jak będzie wyglądał grobowiec na Rossie

Po ukończeniu prac przygotowawczych rozpoczęła na emenlarzu wojskowym, na Rossie, w Wilnie budowę grobowca, w którym złożona będzie urna z sercem Marszałka Piłsudskiego i trumna z prochami Jego matki. Na zdjęciu — projekt grobowca i przebudowy cmentarza prof. Wojciecha Jastrzebskiego.

warg, które trzy lata wzywały mnie do powrotu. Jutrzejsze słońce nie pozdrowi naszego szczęścia.

— Przeniesiesz mnie? Weźmiesz mnie w swoje objęcia, Arrasie?

— Wezmę, zła kobielo!

— Rzucisz się w moje wiry, abym cię pogrzebał w swoich falach razem z tą, która chce śmierci wszystkich, których kochasz, Arrasie?

— Pochowasz mnie w swoich falach, ojeze Eufracie!

Huragan uciekł nagle, a czarne chmury odstąpiły zachodzące słońce. Chóry słowików w krzakach mirtowych zaśpiewały uroczystą pieśń, a ojciec Eufrat zaśpiewał nabożnie chwale Abachowi—Wszzechwładcy, poczem spokojnie przenosił martwego Kurda na uspokojonych falach ku przeciwległemu brzegowi, na którym czekała z oniemiałym sercem Rame.

W cichym bólu ukłękła przed martwym oblubieńcem i gorzkie łzy zrosiły posiniąłą twarz.

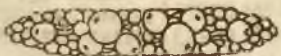
— Czemuż ty, mój Arrasie, czemuż nie wracasz żywy do swojej Rame, która trzy lata czekała na ciebie? Czemuż ty, Arrasie, wracasz w nocy, a nie o rannym świcie i czemu wracasz niemy, a nie ze słowami miłości i pożądania na ustach? Czemuż, Arrasie, nie przycho-

dzisz do ojca mego wykupić narzeczoną, która ciebie tylko kocha? Czemu nie przychodzisz, mój Arrasie, wybudować namiot i zabrać do niego Rame? Czemuś uczynił tak, aby Rame lamentowała w ciemnej puszczy i rozdzierała swój strój weselny? Czemu narażasz ją, samolną, na niebezpieczeństwa nocy? Czemu opuszczasz swoją Rame, zanim nadeszła jej godzina? Czyż poło czekałam na ciebie trzy lata pełne łez i narzekania? Poło, mój Arrasie?

Eufrat zamruczał, a Rame podniosła głowę. Spojrzała w jego wody i ujrzała płynącą pośrodku rzeki złą kobietę: poznała Cholerę. Twarz ściągnięta bólem rozjaśniła się i dumny uśmiech ożywił jej wargi, które pochylały się ku wargom Arrasie. Następnie owinęła twarz swoją rozdartymi szatami i szykowała się do drogi powrotnej.

Ojciec Eufrat szumił cicho a wody jego amosiły złą kobietę daleko na południe, aby nie mogła krzywdzić kurdyjskiego plemienia. Na lewym brzegu przebrzmiał ryk umierającego wielbłąda. I na prawym brzegu zapanaowała cisza.

Z czeskiego przeł. gel.

„PAPIER SPÓŁKA AKCYJNA“

Wilno, ul. Zawalna Nr. 13. Tel. 501. Konto czekowe P.K.O. 80.211

HURTOWY SKŁAD PAPIERU I MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH

NA NOWY ROK SZKOLNY Poleca w dużym wyborze zeszyty, bruljony, bloki rysunkowe, ołówki, obsadki i in. artykuły szkolne

WŁASNA WYTWÓRNIĄ ZESZYTÓW I ARTYKUŁÓW INTROLIGATORSKICH

Po dzikich polach Wileńszczyzny

Frontem do wsi Ozierawce

III.

ZAMIAST PIENIĘDZY — KWITKI.

Mieszkańcy wsi Ozierawce o swojej biedzie mówią na wesoło. Przyzwyczajali się niedojadać, chodzić w łalach i nie mieć pieniędzy ani na tytoń, ani na wódkę. Wielki wśród nich śmiech powstał, gdy powiedziałem, że koło Ornian widziałem wieśniaków, którzy wydzierzawiają u pana łąkę na trzecią część i że uważam te warunki za ciężkie.

— Pamok, toż tamtego pana, co daje sianokos na „trzecinę“ — to trzeba do rany przyłożyć. My dostajemy na siódmą część. Sześć wozów panu, a sobie jeden.

— No, no czego kłamiesz — zaprotostowali inni. — Nie zawsze tak bywa, czasem dostajemy i na czwartą, na piątą i na szóstą.

— Ano tak, jak dobra łąka, to i warunki ciężkie. Eh, tam gdzie bieda wieksza tam i warunki gorsze. Co tu mówić.

— Wiadomo — dodała jedna z kobiet. — Ot u nas dziewczyny pracują cały dzień od świtu do nocy za 70 groszy dziennie i jeszcze czasem na swoim jedzeniu.

— U kogo to, u nas?

— Ano, u pana — u kogoż...

— Dobrze byłyby i te pieniądze, gdyby płacił — dodał. — A to zamiast pieniędzy wydaje kwitki.

O TAK ZW. BONACH PALESTYŃSKICH.

W swoim czasie w Wilnie aktualna była sprawa tak zwanych „bonów palestyńskich“. Były to zobowiązania pieniężne, wydawane przez właścicieli sklepów pracownikom (najczęściej chałupnikom) za wykonaną pracę. Kwit taki miał wartość obiegowej monety wśród pewnej grupy ludzi. Pracownik, obdarowany przez chlebodawcę bonem zamiast pieniędzy, szedł do sklepu, wskazanego mu przez wystawcę kwitu i tam mógł nabyć potrzebne sobie na życie artykuły spożywcze. Oczywiście cena tych artykułów, najczęściej podłej jakości, była wygórowana. Posiadacz kwitu tracił na tej transakcji do 20 proc.

Przeciwko temu wyzyskowi robotnika, wystąpiła ostro prasa a następnie inspektor pracy, który dotkliwymi karami zdołał wkrótce plagę tę prawie całkowicie zwalczyć.

W swej obecnej wędrówce po Wileńszczyźnie po raz pierwszy zetknąłem się z procederem „bonów palestyńskich“ koło Ornian.

W Wilnie plaga ta została wytępiona, natomiast na wsi rozkwita w najlepsze. Oto trzy smolarnie koło Ornian prawie wyłącznie płacą wieśniakom za zwózkę karczki kwitkami, za które można dobrać produkty spożywcze w sklepach żydowskich pobliskiego miasteczka. Oczywiście wieśniacy są z tego bardzo niezadowoleni, bo tracą sporo i na jakości i na cenach towarów.

WALUTA BELMONCKA.

— Pan z Belmontu płaci nam za pracę kwitkami — mówiono mi we wsi Ozierawce. — A jeżeli poprosisz o pieniądze, to powie: „Idź do Szmerki, sprzeda ci za ten kwit, co chcesz...“.

I wieśniak idzie do Szmerki, albo do Łotkina... Bierze tam to, co mu dają i po takiej cenie, którą mu dyktują wspaniałomyślni „dobrodziejowie“, którzy jakby z laski przyjmują kwity pańskie.

— Kwitki te potrzebne są Szmerce, bo kupuje u pana stałe mleko i płaci mu kwitkami...

Jak widzimy „waluta belmoncka“ (nazwijmy te kwitki w ten sposób) zatacza koło i trafia do wystawcy. Nie wszystko jednak powraca. Po szufladach wiejskich pełno jest tych kwitów, za które wieśniak z trudem wydobywa pieniądze po wielu miesiącach czekania.

O walucie belmonckiej wiedzą dobrze władze skarbowe.

Niedawno do wsi przyjechał sekwestrator po składkę na rzecz „spółki wodnej w Brasławiu“. Zażądał pieniędzy, a płatnik w odpowiedzi wygarnął na stół kilkanaście kwitów belmonckich na 30 złotych.

— Bierz pan ile chcesz — rzekł z goryczą — pańskie pieniądze, „pana z Belmontu“.

Gdy nadchodzi termin płatności podatków, wieśniacy przynoszą „walutę belmoncką“ do urzędu skarbowego i proszą:

— Przyjmijcie panowie, toż pieniądze zarobione. Wam będzie lepiej otrzywać od pana, my nie możemy...

KTO ZASKARŻY KRZYWDĘ WIEŚNIAKA?

Władze skarbowe mają dużo kłopotu z walutą belmoncką. Wiele wsi w gminie bolhińskiej, jodzkiej i brasławskiej wozilo drzewo z lasu belmonckiego na tartak, do kolei i do spływu. I zwozi teraz. Praca wre, a wieśniak zamiast pieniędzy otrzymuje kwitki i pocieszenie:

— Możesz kupić, co chcesz u Szmerki.

Zaobserwowano, że wiele wsi w wymienionych gminach zaczyna zalegać z podatkami. Chcą płacić „walutą belmoncką“, lecz urząd skarbowy, ku zgorzeleniu wieśniaków, nie honoruje jej i odsyła pełentów do starostwa, aby złożyli skargę na „pana z Belmontu“. Wieśniak odpowiada na to:

— Ja skargi nie złożę. „Pan“ wypędzi mnie z pracy, żyć nie da i tych kwitków nie będę miał. A tak choć do Szmerki pójdę mogę.

Wieśniak pomstuje na pana i ma żal do lokalnych władz państwowych. Żal ten wzbiera. Ktoś z miejscowych powie-

dział pomóc, że „waluta belmoncka“ jest wybitnie antypaństwowa. Sądzę, że miał rację.

Pisałem na początku, że mieszkańcy wsi Ozierawce są dobrze uświadomieni społecznie. Orjentują się nieźle w wielu sprawach odległych i bliskich. A jednak mają to głębokie przekonanie, którego nie można wyperswadować im, że „panny“ z dużych majątków cieszą się jakimś specjalnymi względami i że im wszystko wolno.

— No bo proszę pana, — mówił mi jeden ze wsi — nie płaci robotnikowi, który wegetuje w nędzy, a zagranicę wywozi pieniądze. Byłem ja na zebraniu w gminie. Był i pan. Mówili o wszystkim, a potem pan: „Ja lubię do Francji jeździć samolotem. Bardzo wygodnie“. Niech pan mi wyjaśni — skoro ma pieniądze na wyjazdy zagranicę, to dlaczego nie płaci robotnikom?

— Chyba dlatego, aby mieć pieniądze na zagranicę...

— A nasz robotnik musi jechać do Łotwy...

Po tych wszystkich rozmowach byłem w starostwie brasławskim. Wiedzą i tam dobrze o walucie belmonckiej. Kilkakrotnie upominano pana z Belmontu, lecz to nie pomogło. Ciągnie się to już od kilku lat.

Jakże przedstawia się na tle tych wszystkich faktów obecny stosunek ludu wiejskiego do magnaterji w części powiatu brasławskiego i kto w tem zawił? Włód.

MATKA BOSKA ZIELNA

Święto pułkowe 85 p. strzelców wileńskich i 19 PAL.

15 sierpnia przypadają święta pułkowe 85 pułku strzelców wileńskich i 19 pułku artylerji lekkiej. W przeddzień święta wymienione pułki wystąpiły z Nowowilejki do Wilna kompanję chorągwaną i trabkę pułkową ze spieszoną baterją, które wzięły udział w nabożeństwie żałobnym za poległych żołnierzy i spokój duszy Marszałka Piłsudskiego, odprawionem w kościele św. Teresy przez księdza proboszcza wojskowego Antoniego Bajkę, który też w zastępstwie obłożnie chorego księdza biskupa Michalkiewicza wygłosił okolicznościowe przemówienie.

Po mszy św. delegacje pułków z d-cą 85 p. strz. wileńskich z ppłk. Korwin Kossakowskim i zastępcą d-cy 19 pal. ppłk. Zborowskim złożyły hołd sercu Marszałka Piłsudskiego, składając przed

urną z Sercem wiązanki kwiatów.

Następnie oddziały wojskowe przemarszerowały ul. Ostrobramską, defilując przed kościołem św. Teresy.

Tegoż dnia, w godzinach wieczornych, odbyły się w Nowowilejce i siedzibach dywizjonów wydzienionych apele poległych przy zapalonych ogniskach.

15 bm. w obozie w Pohulance odprawi nabożeństwo i wygłosi kazanie dla tamtejszych oddziałów 85 pp. ksiądz proboszcz Bajko. Po mszy świętej nastąpi nadanie odznak pułkowych uprawnionym oficerom i szeregowym oraz rozdanie nagród sportowych. Po wspólnym obiedzie żołnierskim, amatorskie kółko żołnierskie urządzi przedstawienie.

Również w 19 p. a. l. po nabożeństwie w kościele garnizonowym nastąpi nadanie awansów, odznak pułkowych

Zagraniczne szkoły korespondencyjne nie dają żadnych uprawnień w Polsce

W ostatnich czasach pewne prywatne zagraniczne instytucje, nauczające przez korespondencję w różnych gałęziach techniki (np. Institut Polytechnique w Paryżu, Ecole du Génie Civil w Paryżu) i t. p. rozwinęły reklamę w prasie polskiej. Legitymują się one w ogłoszeniach patronatem ministerstwa bądź rządu zagranicznego Institut zaš Politechniczny w Paryżu powołuje się ponadto na rzekomą aprobatę polskiego ministerstwa oświaty.

W nadesłanych programach i prospektach, szkoły te zachęcają do zapisywania się w poczet swych uczniów—korespondentów za wysoką stosunkowo opłatą, obiecując — po każdej nauce — szumnie brzmiący dyplom użelniera różnych specjalności. Dyplomy tych uczelni uzyskuje się niekiedy już po 5 miesiącach nauki.

Ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego wyjaśnia, że, jakkolwiek nie widzi przeszkód by uczelnie te rozwijały działalność wśród tych obywateli polskich, którzy nie mają możliwości odbywania normalnych studiów szkolnych w zakresie różnych gałęzi techniki, a pragną bodaj drogą korespondencji rozszerzyć swe wiadomości zawodowe, to jednak nie rozłącza żadnej kontroli nad działalnością w Polsce uczelni zagranicznych typu korespondencyjnego, korespondencja bowiem nie może podlegać kontroli, „aprobaty“ zaś nie udzielił żadnej takiej uczelni.

Dyplomy, wydawane przez uczelnie korespondencyjne, które w żadnym razie za szkoły wyższe uważane być nie mogą, nie uprawniają do posługiwania się w Polsce tytułem inżyniera, nie są przez politechniki polskie nostryfikowane i nie dają żadnych uprawnień zawodowych.

—oOo—

Nowości wydawnicze

— Nowa książka Hedemanna. Nakładem Oddziału Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w Głębokiem została wydana monografia miasta Głębokiego w opracowaniu Ottona Hedemanna.

Ujęcie wypadków historycznych w sposób b. dośpepny daje możność czytelnikom zapoznania się z przeszłością Głębokiego z czasów Rzeczypospolitej przedrozbiorowej oraz zabytkami kultury tego miasta. Obszerniejsze omówienie tej książki zamieścimy.

— Hirsz Mac: Uzdrawiska i turystyka w Polsce (w jęz. żydowskim). Praca wileńskiego działacza społecznego H. Maca p. t. „Kurjer un turistik“ jest pierwszą próbą zapoznania czytelnika żydowskiego z uzdrawiskami w Polsce. Zaznajamia go ona z ogromem bogactw natury 115 miejscowości, uzdrawisk leśnych, uzdrawisk morskich, zdrojowisk i stacyj klimatycznych i jest doskonałym Baedekerem po polskich uzdrawiskach, gdyż informuje o położeniu, klimacie, warunkach leczniczych i warunkach, cenniku, komunikacji i wreszcie o właściwościach turystycznych każdej miejscowości.

Praca jest napisana bardzo przejrzystie i przystępnie, przyczem podchodzi do niej autor od strony medycyny społecznej, wychodząc z założenia, że uzdrawisko ma dla społeczeństwa zadanie społeczne nietylko w dziedzinie lecznictwa lecz również i w dziedzinie profilaktyki.

Książka wydana jest na dobrym i ładnym papierze i zawiera przeszło 100 zdjęć z szeregu uzdrawisk i ich urządzeń, mapy orientacyjne, djagramy i tablice. W dziale dodatkowym zamieszczone są artykuły fachowe pióra prof. Un. Jag. dr. L. Korczyńskiego prof. U. S. B. Z. Orłowskiego, dr. Z. Handzla, dr. J. Bibera, dra W. Podosińskiego, dr. H. Wasilewskiej-Lobzowej, prof. U. S. B. dra Szmurły, prof. USB dra Władyczki i t. d.

Praca wypełnia dawno odczuwaną lukę w żyd. literaturze balneologicznej i jest doskonałym przewodnikiem również i dla ludzi zdrowych, którzy wybierają się do uzdrawisk dla nabrania sił i wypoczynku. (m)

Złóż datek na pomnik !

Marszałka w Wilnie

konto P. K. O. 146.111

Powrót z wizytacji Arcybiskupa Jałbrzykowskiego

13 b. m. wieczorem powrócił z Wilejki do Wilna samochodem ks. arcybiskup metropolita wileński Jałbrzykowski w towarzystwie księdza Mościckiego.

Od dnia 3 do 13-go sierpnia metropolita zwizytował 27 parafij w powiatach postawskim, dziśnieńskim i wileńskim, wszędzie witany owacyjnie przez miejscową ludność, która manifestowała swoje uczucia katolickie. We wszystkich tych parafjach odbywało się bierzmowanie dzieci.

Dotychczas arcybiskup zwizytował około 130 parafij w Grodzieńszczyźnie, w pow. lidzkim i w województwie wileńskim. 17 b. m. metropolita Jałbrzykowski wyjeżdża w towarzystwie księdza Mościckiego na ostatnie w tym roku wizytacje do powiatów województwa nowogródzkiego i białostockiego, które potrąją do 20 września.

Zapisy na Studium Rolnicze U. S. B.

Dyrekcja Studium Rolniczego niniejszym podaje do wiadomości, że zapisy na I-szy rok Studium Rolniczego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie będą się odbywały w czasie od 23 września do 5 października b. r. w Kancelarii Studium (Uniwersytecka 3).

Przy zapisach będą mieli pierwszeństwo kandydaci, posiadający praktykę rolniczą.

Kolonja dziecięca TOZ-u

W uroczym zakątku na Pośpieszcze na wzgórzu otoczonym pięknym lasem sosnowym, leży na obszarze, o powierzchni 4 ha, kolonja dziecięca TOZ-u.

Kolonja TOZ-u, którą Zarząd ma zamiar przeobrazić w stałą, gościła w b. roku 502 dzieci. W pierwszym turnusie było dzieci 250 w drugim 252. Oprócz tego urządził jeszcze TOZ. 3 półkolonje na Zakrecie, Nowogródzkiej i Śnipliskach. Kolonja posiada 2 budynki, które w jednym sezonie mogą pomieścić 250 dzieci. Zarząd nosi się z zamiarem dobudowania trzeciego pomieszczenia, ale to wszystko zależne jest od funduszy.

Fundusz — to pięta achillesowa kolonji. TOZ nie dysponuje wysokimi sumami. Społeczeństwo żydowskie naogół zubożało, a pomoc rządowa i komunalna w stosunku do potrzeb jest mała.

Oproszadza mnie dr. Hruszowski, kierownik kolonji. Nowoczesne urządzenie kuchni, ob szerne, otynkowane budynki mieszkalne, o przewiewnych pokojach, plac dla ćwiczeń, gier i zabaw. Nie brak świetlicy, a nawet gabinetu przyrodniczego i stacji meteorologicznej... Największą jednak chlubą kolonji jest izolator, w którym odosobnia się dzieci w razie choroby.

Wielu urzędników jeszcze brak kolonji. Kana lizacji, a przede wszystkim studni. Właśnie wo da, to największy szkopuł kolonji. Musi się ją cały dzień wieźć z źródła po jednej beczce pod górę. Obecnie pracuje się nad urządzeniem studni, lada dzień trysnie woda i jeden z najważniejszych problemów kolonji będzie rozwiązany.

W ub. tygodniu odwiedzieli kolonję p. wice wojewoda Jankowski, oraz nac. Wydziału Opieki Społecznej w Urz. Wojew. dr. Rudziński. Przedstawiciele władz zapoznali się ze stanem kolonji. (m).

KURJER SPORTOWY

Skład reprezentacji Wilna na mecz ze Śląskiem

Na dwa dni przyjedzie do Wilna ligowy zespół „Śląsk”, który 17 b. m. grać będzie z mistrzem Wilna i faworytem rozgrywek o wejście do Ligi MKS Śmigły, a w niedzielę 18 sierpnia „Śląsk” spotka się z reprezentacją Wilna.

Skład reprezentacji Wilna ustalony został przez kapłana sportowego WOZPN por. Józefa Pawłowicza. Przedstawia się następująco: bramka Czarski i Rogow, obrona Chowaniec, Kotowski i Zawieja, pomoc Skowroński, Ballo-ssek i Szware atak Naczulski, Pawłowski, Zaj-del, Brawko, Drag, Antokolec, Zawodnicy rezerwowi grać będą zapewne na zmianę. Jest to najlepszy w obecnej chwili skład Wilna, który w tym sezonie rozegra oficjalnie swój pierwszy mecz. Będzie to jak gdyby trening przed mającym się odbyć spotkaniem z reprezentacją Łotwy, która w powrocie z Łodzi, z meczu międzypaństwowego Polska—Łotwa zamierza zatrzymać się w Wilnie. Spotkanie

z Łotwą nie jest jeszcze zakontraktowane, gdyż Łotysi postawili bardzo wygórowane warunki; coś około 600 dolarów plus mieszkanie i utrzymanie. Sprawa ta w najbliższych dniach zostanie ostatecznie wyjaśniona.

Co zaś do meczów ze Śląskiem, to zapowiadają się one bardzo interesująco. Śląsk jest obecnie w niezłej formie. Zajmuje 8 miejsce w tabeli ligowej, mając za sobą: Warszawiankę, Cracovię i Polonję.

W drużynie Śląska grać będzie Wysocki, były piłkarz WKS Śmigły. Jest to pierwszy gracz wileński, który stał się piłkarzem ligowym. o co przyjemniejsze, Wysocki cieszy się w dalszym ciągu doskonałą opinią sportową, jako jeden z najlepszych i najbardziej pracowitych pomocników.

Mecze ze Śląskiem odbędą się na reprezentacyjnym stadionie im. Marszałka J. Piłsudskiego przy ul. Werkowskiej. Początek o godz. 16.30.

Makabi zamierza sprowadzić Hakoach z Wiednia

Selekcja Piłki Nożnej Makabi wileńskiej prowadzi pertraktacje z trzema drużynami, które mają być sprowadzone do Wilna. Prowadzone są wstępne pertraktacje z doskonałą drużyną wiedeńską Hakoachem, która jest jedną z najlepszych drużyn wiedeńskich. Przyjazd Hakoachu do Wilna ma nastąpić w końcu sierpnia.

Ponadto Makabi pertraktuje z Hasmoneą lwowską, która posiada wicemistrzostwo Lwowa.

Ubiegłej niedzieli Hasmonea przegrała z Czarnymi, którzy zakwalifikowali się do rozgrywek o wejście do Ligi.

Prowadzone są pertraktacje również z Warszawianką, która najprawdopodobniej zagra w Wilnie powszedniego dnia.

Cieszy nas bardzo że Makabi dokłada starań, żeby ożywić nieco martwy sezon sportowy w Wilnie.

Ośrodek W. F. ofiarował nagrodę dla najlepszego wlnianina

Pływacy Wilna są w przededniu wielkiej imprezy sportowej. W niedzielę 18 b. m. odbędą się maratony pływackie, który w Trokach na siarale zgromadzi wszystkich najlepszych pływaków z całej Polski.

Ośrodek WF ofiarował nagrodę dla zawodnika wileńskiego, który zajmie najlepsze miejsce. Walka o nagrodę rozegra się między Stan-kiewiczem, Pimpickim i Maszelnikiem z Makabi.

Ponadto ofiarowane zostały jeszcze nagrody dla pierwszych zawodników i oczywiście dla mistrza Polski. Tytułu mistrza broni Szrajzman z Legji, który nauczył się pływać w Wilnie, odnosząc szereg pierwszych sukcesów na Wilni.

Start maratonu pływackiego nastąpi punktualnie o godzinie 11 z przed schroniska Ligi Morskiej i Kolonjalnej. Trasa wynosi 6 km.

Nowość w Motodecznie!

Pod fachowym kierownictwem uruchomiony został

BAR ZIEMIAŃSKI

przy ulicy Zamkowej 2 (róg placu 3-go Maja)

CODZIENNIE DANCING od godz. 8-ej wiecz. do 2-ej rano

— Orkiestra jazzowa. — Wykwintna kuchnia. — Ceny niskie. —

Złóż datek na pomnik Marszałka Polski
Józefa Piłsudskiego w Wilnie
Konto czekowe P. K. O. Nr. 146.111

Jedynie patentowane
gibry (tutki)
WYRABIANE z WŁÓKNAMI
TYTONIOWEMI
„TYTONIOWI”
dają w paleniu istotny smak tytoniu.
WYTWÓRNA HIPOLITA KAMIŃSKIEGO i S-KI WARSZAWA-LESZNO 10

LEKKOATLECI — PIŁKARZE.

Powstał projekt zorganizowania meczu towarzyskiego między lekkoatletami, a piłkarzami. Mecz piłki nożnej może być ciekawy. W każdym razie lekkoatleci chcą bardzo grać. Na cele reprezentacji ma stanąć Jan Wiczorek.

Prawdopodobnie mecz dojdzie do skutku w końcu sierpnia, względnie w pierwszych dniach września.

KOMISJA PRACUJE.

Została wyłoniona komisja w osobach pp.: Rydlewskiego, Rymkiewicza i Epsztejna, która ma opracować dokładny regulamin, na podstawie którego wszystkie związki okręgowe będą mogły korzystać z lokalu własnego oddanego do dyspozycji związkowi sportowemu przez Ośrodek W. F.

Lokal jest już całkowicie wyremontowany. Mieści się on przy ul. Ludwisarskiej nr. 4.

Lekcja gimnastyki na plaży

29 tysięcy dzieci, przewiezionych bezpłatnie na kolejach w ciągu 2 dni

W ciągu pierwszych dwóch dni okresu bezpłatnych przejazdów kolejami dla dzieci w towarzystwie osoby dorosłej, t. j. w dniach 8-ym i 9-ym b. m., przejechało bezpłatnie 29.475 dzieci.

W roku zeszłym w pierwszych dwóch dniach tej imprezy skorzystało z bezpłatnego przejazdu 29.014 dzieci.

Liczba dzieci przewiezionych bezpłatnie w roku bieżącym jest nieco wyższa, aniżeli w roku ubiegłym — zmniejszył się natomiast stosunek liczby opiekunów do liczby przewiezionych dzieci.

KOREPETYCYJ, LEKCJI

w zakresie od I—VIII klasy gimnazjum, ze wszystkich przedmiotów, (specjalność: polski, matematyka i fizyka) udziela były nauczyciele gimnazjum. Warunki skromne. Postępy w nauce i wyniki pod gwarancją. Łaskawa zgłoszenia: Wilno, ul. Królewska 7/2, m. 11.

Halna Korolówna

22

Na szerokiej drodze

PORTANT LA PLAQUE NATIONALE
W. — 19484 (PI).

Muttan — Lahore. Dwa dni na cieńszej drodze. Wprost nacieszyć się nie możemy soczystą zielenią liściastych drzew, pół szerokich. Rzepak kwitnie bursztynowy, jak u nas. Pszenica już duża, gdzie nigdzie kłosuje. A nad nią jasno-zielone chmury papuzek i bronzowo-złoty szpaków.

Plaszków strasznie dużo i to rozmaitych. Od najmniejszych kolibri do sępów jak indyki. Wszystko fruwa nad polem, łazi po drodze, a wieczorem kłóci się o miejsce na przydrożnych drzewach.

Woły kręcą studnię. Miarowy skrzyp drewnianych kół w polu i na drodze. Warto zatrzymać wzrok na pojazdach. Woły płowe, lub czarne bawoły w jakimś przedpotopowym jarzmie. Między rogami na pniu siedzi Hindus w czer-

wonym turbanie. To jest transport ciężarowy. Pasażerski na małym koniku, przywdzianym w kity, czuby, brzękadła. Ciągnie ten kucyk wózek na dwóch kółkach — a tam kłubi się. Baby, dzieci, toboły i tobołki. Niezłem uczeiwa białogłowa żydowska.

Czasem przedfiluje coś na czterech kółkach. Tyłne bardzo duże, przednie bardzo małe i niebotyczny wielbłąd w zaprzęgu.

Wielbłądy są wprost olbrzymie. Idą bokiem drogi miasąc słupy telegraficzne, lub jakieś inne potworne „hrazy”. Spłoszy się — grozi życiu niezłem walać się wieża Eifel.

Przez cały czas, aż do Bombay'u w tem zatarasowaniu drogi przez bydło nawet smuga szosy jest niebezpieczną dla prędkiego kierowcy. — a maszyn idzie dużo i ładnych. Jaskrawe autobusy między miastami. Osnute pyłem prywatne maszyny.

Wielbłądy już za Lahore znikają. Wózek z konikiem wędruje nieustannie, aż do Gwaljor. Za Gwaljorem znika spłoszony dzunglą, by się już trzymać tylko większych miast, jak Indore i Nasik.

Woły idą wszędzie dzień i noc. W no-

cy jeszcze niebezpieczniejsze, niż w dzień. Oślepienie światłem w trójrzład za mykają drogę. Płoszą się na motor korzystując, że woźnica śpi. Idą jak chcą i gdzie chcą.

W dzungli za Gwaljorem pojawiają się wozy w formie łodzi na kołach, — wędrownie domy plemion koczowniczych. Kobiety tych wozów stojone w błyskotki. Chłopięta z łbem ogolonym i kitką. Mężczyźni z włosami do ramion. Jadą karawaną po pięć, po trzy, gdzie? Poco? Bóg ich jeden wie.

Na szerokiej drodze, gdzieś za Delhi, miałam okazję zobaczyć, jak podróżują wielcy tego świata. Jechał dwór Maharadży Patiala, znanego rozrzućnika. Stańliśmy z boku drogi by przyrzec się lepiej.

Pewnie wszyscy oczekują efektu słoni i palankinu. Nie. To było tylko trzydzieści samochodów luksusowych marek i jeden autobus z kuchnią i jej sztabem, który posuwał się naprzód.

Te szerokie drogi zatłoczone wszelkim prehistorycznym taborem, nieraz stadem bydła, toną w cieniu olbrzymich drzew. Jedzie się w mrocznym tunelu zielonego sklepienia. Na takiej drodze

nigdy nie może być gorąco. Nam było nawet chłodno.

Szosa jest naprawdę dobra, a jednak pył dławi, dusi w gardle. Pył nie gorczy, niż na stepach Anatolji.

W Pendżabie pola uprawne, gaje mandarynek, papai, bananów, łąki, gdzie w cieniu drzew przeuwają setki sztuk bydła. Na drodze nieprzerwane sznury wozów ładowanych bawełną lub trzciną cukrową. Coraz częstsze wioski zmieniają się stopniowo w duże miasta i tak już krajem miasteczek podjeżdżamy pod Lahore.

Słońce rudą pożytą tonie w pyłe drogi. Natychmiast zapada noc. Bez światła wpadamy w gwar tubylczej ulicy i na przezroczyście asfalt jezdni miasta.

Zda się nie można zapomnieć dzieciniego pokoju. A jednak przez parę miesięcy gór i pustyni, stepów i wiosek półdzikich, zapomnieliśmy o istnieniu takich miast na świecie.

Wystawy, blask luksusu i światła elektrycznych pociągają więcej, niż utajone w mroku nocy kształty meczetów, niż tajemnicze ogrody.

(D. c. n.).

Redaktor Vladimir Sis w Wilnie

Dziś rano przyjechał do Wilna redaktor „Narodnich Listów“ Vladimir Sis w towarzystwie lekarza czeskiego dra Pithi.

Red. Sis przygotowywał się do kariery naukowej w dziedzinie archeologii. Jako członek, a następnie kierownik ekspedycji archeologicznej prowadził roboty w Grecji, Albanii i Azji Mniejszej. Miał bardzo urozmaicone życie: przez pewien czas był przywódcą jednego z dzikich plemion albańskich, kilka miesięcy spędził w klasztorze na Atosie, gdzie badał stare rękopisy greckie, był korespondentem wojennym „Narodnich Listów“ w Bułgarii podczas wojny bałkańskiej i t. d. Podczas wojny światowej należał do tajnej organizacji czechosłowackiej i. zw. „Maffji“, która pod przewodnictwem prof. Masaryka prowadziła w państwach centralnych wywiad i akcję sabotażową.

Po wystąpieniu Bułgarii po stronie państw centralnych red. Sis ukrywał się w Sofji, prowadząc nadal swoją robotę.

Red. Sis jest również znanym pisarzem czeskim. Próbkę jego twórczości podajemy dzisiaj w odcinku.

Red. Sis jest gościem redaktora Mergla.

Zaprzysiężenie nowego członka Konsystorza Prawosławnego

14 sierpnia odbył się w Urzędzie Wojewódzkim akt zaprzysiężenia na wierność państwu nowo mianowanego członka Konsystorza Prawosławnego w Wilnie archimandryty Filipa Morozowa.

Przysięgę odebrał wojewoda wileński p. Władysław Jaszczółt w obecności księdza arcybiskupa prawosławnego Teodozjusza, naczelnika wydziału społeczno-politycznego Nowaczka, zastępcy naczelnika wydziału społ. politycznego Piotrowicza i sekretarza Konsystorza Prawosławnego w Wilnie p. Snieżyńskiego.

Po akcie przysięgi p. wojewoda złożył archimandrycie Morozowowi życzenia owocnej pracy dla państwa i cerkwi, na co archimandryta Morozow odpowiedział dłuższym przemówieniem, charakteryzującym swój oddany stosunek dla Rzeczypospolitej i cerkwi prawosławnej w Polsce.

Książki — to rozmowy z genialnymi ludźmi

Wypożyczalnia książek

Wilno, Jagiellońska 16 — 9

Ostatnie NOWOŚCI — naukowe — beletrystyka KLASYCZNA i lektura szkolna oraz **DLA DZIECI!**
Czynna od g. 12 do 18 z wyjątkiem świąt.
Kaucja 3 zł. Abonament 2 zł.

„DOŻYŃKI“

Rewja w Sali Miejskiej

Nie ulega kwestji, że tytuł nowego programu w Teatryku Rewja „Dożynki“ jest bardzo na czasie. Ładny, dobrze obmyślany i opracowany śpiewno-taneczny obrazek obchodu dożynek, stanowiący półfinał, przypomina, że wreszcie po długotrwałych chłodach i ściecie doczekaliśmy się wreszcie ciepła, pogody i słońca, ludność wiejska śpieszy ze zbiorami, które tego roku tak się bardzo opóźniły. Trudno ludziom dogodzić, utyskiwaliśmy przedtem na chłody, a gdy przyszyły upały, to ze wszystkich stron szalenie wypełnionej sali dochodziły skargi na gorąco i brak powietrza, co jednak nie przeszkadzało w wybuchach śmiechu i oklaskiwaniu ulubieńców, a zwłaszcza numerów tanecznych.

Poza półfinałem, dobry w pomysł i układzie jest finał, dowcipny i zabawna jest parodia opery pod tytułem „Opera w kratkę“, dużo śmiechu wzbudza skecz „Elksir młodości“ w wykonaniu Janowskiego, Czerwińskiego, Duranowskiej, Janaszkowej i Wintera, ale największy entuzjazm wzbudzają naprawdę doskonale po pisy choreograficzne zespołu baletowego a w szczególności, Ostrowskiego i Relskiej, która jest świetna, pełna wdzięku prima-balerina, ale ma tak stabiutki głosik, że w połowie sali już jej nie słychać. Numer Janaszków jest, jak zwykłe, doskonały, chociaż „powrót z Londynu“ jest mniej pomysłowy i oryginalny niż poprzednie.

„Bal za drakiem“ jest udaną parodią kabaretów z inscenizowanymi apasami dla estradowców w Paryżu. Z solowych numerów niesłabnącem powodzeniem cieszy się Gronowski w swoim repertuarze i Czerwiński w nastrojowych tingach i piosenkach. Zapewne Czerwiński ma jakąś sentymentalną adoratorkę, gdyż na każdej premierze dostaje wiązanek kwiatów z własnego ogródka. Bodajjowi zdolności Duranowskiej najlepiej odpowiadają piosenki pełne życia i temperamentu, młoda uroczą artystka powinna unikać bardziej nastrojowych rzeczy, gdyż brak jej w nich ekspresji a przytem zatracą swój szelmowski wdzięk. Również niefortunnie do rodzaju głosu Weinówny były dobrane jej cygańskie piosenki, pisane na niskie kontraltowe głosy. Z. Kal.

Krowa za bezwartościowy świstek papieru

Pukiel Mikołaj (Lwowska 15), kupując krowę na targowicy przy Rzeźni Miejskiej od Julkiewicza Wincentego, mieszkańca wsi Porudomina, gm. rudomińskiej, zapłacił mu 100 markowym banknotem niemieckim wycofanym z obiegu. Pukieła policja zatrzymała i osadziła w areszcie centralnym, jako recydywistę.

Zjazd Inwalidów

Dziś 15 bm., odbędzie się w Wilnie pierwszy zjazd delegatów nowoutworzonego okręgu wileńsko-nowogródzkiego Związku Inwalidów Wojennych RP w Wilnie.

Na zjazd przybywa z województwa nowogródzkiego 23 delegatów, a z województwa wileńskiego 12. Ponadto przybędzie trzech przedstawicieli wydziału wykonawczego zarządu głównego z Warszawy oraz zarządów okręgowych związku. Zaproszeni zostali również przedstawiciele władz miejscowych.

PROGRAM PRZEWIDUJE: O godz. 8.30 zbiórka uczestników zjazdu ze sztandarami w lo-

kalu własnym przy ul. Jagiellońskiej i odmarsz na nabożeństwo do kaplicy Ostrobramskiej.

Po nabożeństwie nastąpi złożenie wieńców przed urną z Sercem Marszałka Piłsudskiego w kościele św. Teresy, na grobach obrońców Wilna, na Rossie, a w drodze powrotnej pochód inwalidów zatrzyma się przy katedrze, gdzie delegacja złoży wiązanek kwiatów na grobie ks. biskupa Bandurskiego.

O godz. 11 nastąpi otwarcie zjazdu w lokalu Federacji PZO przy ul. Orzeszkowej 11. Po złożeniu sprawozdania nastąpi wybór nowych władz, gdyż na tym zjeździe dojdzie do złączenia dwóch samodzielnych poprzednich okręgów, nowogródzkiego i wileńskiego, w jeden okrąg wileńsko-nowogródzki. Po przerwie obiadowej będą wznowione obrady około godz. 17-ej i w tym samym dniu delegaci rozjadą się do domów.

Zamknięcie sprawdzania spisów wyborczych

Wczoraj zakończyło się sprawdzanie spisów wyborczych do Sejmu i Senatu. Przez czas wyłożenia spisów do sprawdzania przez lokale komisji obwo-

dowych na terenie Wilna przewinęło się kilkadziesiąt tysięcy osób.

Złożono szereg reklamacyj, które przeważnie zostały uwzględnione.

W upalne dni

W związku z powracającymi upałami wszyscy szukają schronienia w zimnej wodzie.

Projekt obniżki taryfy za przejazd taksówkami

Zarząd m. Wilna projektując obniżenie obowiązującej obecnie na terenie miasta taryfy za przejazd dorożkami samochodowymi zwrócił się do Wileńskiej Izby Przemysłowo-Handlowej z prośbą o wypowiedzenie opinii w tej sprawie.

W odpowiedzi na zapytanie Zarządu Miasta, Izba stanęła na stanowisku, że wprowadzenie obniżenia taryfy byłoby pożądanym z punktu widzenia obsługi publicznej, to jednak, dla szeregu przyczyn, wpływających niepomysłnie na rentowność dorożkarstwa samochodowego w Wilnie — obniżka taryfy byłaby w obecnym stanie rzeczy niezasadzona i niewskazana.

Naszem zdaniem pogląd Izby Przem.-Handl. nie wytrzymuje krytyki. Dość przypomnieć choćby skutki obniżenia taryfy za przejazd tramwajami w Warszawie. Wpływy tramwajów znacznie wzrosły. Zadowolony jest zarząd przedsiębiorstwa i zadowolona publiczność. Niema absolutnie powodu przypuszczać, że obniżenie taryfy taksówkowej w Wilnie nie pociągnęłoby za sobą wzrostu frekwencji, a co za tem idzie poprawy sytuacji właścicieli taksówek. Natomiast z całą pewnością można twierdzić, że utrzymywanie taryfy w stanie sztywnym na lepsze nikomu nie wyjdzie. W tym stanie rzeczy, nawet wychodząc z założenia obrony interesów właścicieli, należy żądać obniżenia taryfy za przejazd taksówkami, choćby narazie tytułem próby.

Wilki i dziki

Z terenu gminy Miżewice, pow. słonimskie go, donoszą, że we wsi Łepuchowo ukazały się znaczne ilości wilków, które napastują bydło i wyrządzają znaczne szkody. Codziennie niemal do miejscowego posterunku policji zgłasza się delegacja ludności prosząc o zarządzenie obławy i wypędzenie szkodników. Ilość wilków w tamtejszej okolicy jest bardzo wielka.

Z poszczególnych miejscowości powiatu słonimskiego donoszą o pojawieniu się wielkich gromad dzików, szczególnie na terenie gmin kostrzewickiej i derewnickiej. Dziki wyrządzają wielkie szkody w polach, ryjąc ziemniaki, groch kapustę i t. p.

Pożar wsi

W dniu 13 b. m. o godz. 21.30 wybuchł pożar we wsi Dorohilany, powiatu słonimskiego. Spłonęło 42 budynki mieszkalne, 58 chlewni, 3 stodoły ze zbiorami, 8 śpiężni i kuźnia. Ponadto pastwą płomieni padły inwentarze żywe i martwe. Ogólne straty sięgają zł. 100.000. W akcji ratowniczej brały udział okoliczne oddziały straży ogniowej. Zanotowano kilka silnych poparzeń. Niektórzy przypuszczają, że pożar powstał wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem przez 70-letniego starca.

Na wileńskim bruku

WYŁUDZENIE 7500 KOPERT.

Onegdaj do fabryki kopert Pappa przy ul. Słowackiego 21 zgłosił się jakiś podejrzanym osobnik, który przedstawił pokwitowanie pewnej znanej firmy wileńskiej, utrzymującej stały kontakt z fabryką Pappa, i pobral 7500 kopert na rachunek tej firmy. Dopiero dnia następnego stwierdzono, iż firma ta nie wiedziała o tej „tranzakeji“.

TEATR NA POCHULANCE

Dziś o godz. 8.30 wiecz.

KLUB KIBICÓW

W Wilnie są domy grożące runięciem

Evakuacja mieszkańców z domu Nr. 18 przy ul. Podgórznej

Władze budowlane Zarządu m. Wilna stwierdziły, iż dom przy ul. Podgórznej 18 grozi zawaleniem. W związku z tem zarządzono opuszczenie tego domu przez lokatorów do dn. 1.VIII r. b. Wobec tego, że lokatorzy nie zastosowali

Choroba ks. biskupa Michalkiewicza

W czasie wczorajszego nabożeństwa w kościele św. Teresy, odprawionego z okazji świąt pułkowych 85 p. strz. wil. i 19 pal., miał wygłosić kazanie ksiądz biskup Michalkiewicz, jednakże wskutek nagłego zachorowania biskup nie mógł opuścić mieszkania. Również ks. biskup nie będzie mógł odprawić mszy świętej w dniu 15 bm. za poległych obrońców Wilna i zmarłych inwalidów. Zastąpi go ojciec — jezuita. Lekarz, który odwiedził wczoraj chorego, ma nadzieję, że ks. biskup Michalkiewicz wkrótce powróci do zdrowia.

RADJO

WILNO

CZWARTEK, dnia 15 sierpnia 1935 roku.

8.30: Pieśń; 8.33: Gazetka rolnicza; 8.45: Pobudka do gimnastyki; 8.48: Gimnastyka; 9.15: Dziennik poranny. Muzyka; 9.50: Pogadanka sportowo-turystyczna; 9.55: Program dzienny; 10.00: Z oper francuskich; 10.30: Uroczyste nabożeństwo z kościoła N. M. P. w Wielkich Piakach na Śląsku; 11.57: Czas; 12.00: Hejnał; 12.03: Podróżujemy — Pochwała Helu — felj.; 12.20: Poranek muzyczny; 13.00: Słuchowisko aktualne; 13.20: D. c. poranku muzycznego; 14.50: Godzina życzeń; 15.35: Audycja dla wszystkich; 15.35: Pieśni o wojnie na wojnie; 16.00: Pogadanka dla dzieci młodszych; 16.15: Muzyka z płyt; 16.20: Orkiestra Reprezentacyjna P. W.; 16.50: Odcinek prozy; 17.00: Dla naszych letników i uzdrowisk; 18.00: Książka i wiedza; 18.10: Minuta poezji; 18.15: Cała Polska śpiewa; 18.40: Chwilka społeczna; 18.45: Piosenki wojskowe; 19.05: Program na piątek; 19.15: Koncert reklamowy; 19.30: Utwory Rameau i Lully. 19.50: Pogadanka aktualna; 20.00: Sygnały Wojska Polskiego; 20.45: Dziennik wieczorny; 20.55: Obrazki z życia dawnej i współczesnej Polski; 21.00: Koncert symfoniczny; 21.30: Słuchowisko „Jak Sobieski z kowalichą tańcował“; 22.00: Wiadomości sportowe; 22.20: Mała ork. P. R. 23.05: Kom. met.; 23.30: Dalszy ciąg Małej Or-

PIĄTEK, dnia 16 sierpnia 1935 roku.

6.30: Pieśń; 6.33: Pobudka do gimnastyki; 6.50: Muzyka; 7.20: Dziennik poranny; Pogadanka sportowo-turystyczna. Muzyka; 8.20: Program dzienny; 8.25: Wskazówki praktyczne; 8.30: Przerwa; 11.57: Czas; 12.00: Hejnał; 12.03: Kom. met.; 12.05: Dziennik południowy; 12.15: Dla naszych letników i uzdrowisk; 13.00: Chwilka dla kobiet; 15.05: Z arcydzieł dawnych mistrzów; 13.30: Z rynku pracy; 13.35: Przerwa; 15.15: Audycja dla dzieci „Poczytajmy sobie“; 15.25: Życie artystyczne i kulturalne miasta. 15.30: Recital fortepianowy Haliny Kalmanowicz; 16.00: Gospodarcze znaczenie badań życia wód słodkich; 16.15: Pogadanka dla chorych; 16.50: Odcinek prozy; 17.00: Miniatury kwartetowe; 17.20: Planety — audycja muzyczna słowna; 18.00: Na terenach powodziowych; 18.15: Cała Polska śpiewa; 18.30: W świetle rampy; 18.45: Utwory na harfe; 19.05: Program na sobotę; 19.15: Koncert reklamowy; 19.30: Recital śpiewaczy; 19.50: Aktualny monolog; 20.00: Audycja pogodna; 20.10: Rewja najpiękniejszych głosów; 20.45: Dziennik wieczorny; 20.55: Obrazki z dawnej i współczesnej Polski; 21.00: Koncert symfoniczny; 22.00: Wiadomości sportowe; 22.10: Koncert życzeń; 23.05: Kom. met.;

NA TERENACH POPOWODZIOWYCH

REPORTAŻ RADJOWY
W PIĄTEK 18. VIII O GODZ. 18

Wolała śmierć, niż męża

narzuconego przez rodziców

W lesie w odległości 1 km. od Dojlid, gm. rudzkiej, pow. wil.-trockiego znaleziono wiszącą zwłoki Piotrowskiej Seholastyki, lat 18, mieszkanki wsi Rudziszki. Dochodzenie ustaliło,

że Piotrowska w dn. 11 b. m. uciekła z domu od męża, za którego wyszła zamąż jedynie z namowy rodziców.

KRONIKA

Czwartek
15
Sierpień

Dziś: Wniebowzięcie N. M. P.
Jutro: Joachima Ojca N. M. P.

Wschód słońca—godz. 3 m. 54
Zachód słońca—godz. 6 m. 52

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii U. S. B
w Wilnie z dnia 14.VIII. 1935 r.

Ciśnienie 753
Temperatura średnia + 25
Temperatura najwyższa + 30
Temperatura najniższa + 18
Opad —
Wiatr południowy
Tend.: spadek, nast. stan stały
Uwagi: pogodnie.

PRZEPOWIEDNIA POGODY WEDŁUG PIM-a
do wieczora dnia 15. VIII. 1935 r.
W całym kraju pogoda zmienna z przelotnymi deszczami i burzami, głównie we wschodniej połowie Polski.
Chłodno.
Umiarkowane, chwila porywiste wiatry z kierunków północnych.

RUCH POPULACYJNY W WILNIE.
ZAREJESTROWANE URODZINY: 1. Wolska Elżbieta Marja, 2. Imbrys Jerzy, 3. Lipsztein Chendal.
ZASŁUBINY: Bohdziewicz Józef — Staszko, ewiożna Janina, 2) Krassowski — Janina Jakszt.
ZGONY: 1. Tomaszewicz Marja-Janina, 6 miesięcy, 2. Izaak Estryn, lat 70, kupiec, 3. Waranc Cemech, 4. Szmidi Etel lat 58, 5. Bębnowski Karol lat 78, sędzia — emeryt; 6. Lityńska Wanda Teresa 6 miesięcy, 7. Wróblewska Franciszka lat 76.
— **PRZYBYLI DO WILNA DO HOTELU GEORGES'a:** Borkowski Stanisław z W-wy, Salomonowicz Leon z Lidy, Bachrach Feliks kupiec z Gdańska, Roth Norbert kupiec z W-wy, Oku szko Aleksander obyw. ziemski z Iłowa, Paszewin Aleksander handlowiec z W-wy, gen. Zwierzchowski Franciszek z Warszawy, Zwierzchowska Marja z Warszawy, Matek Michał sędzia z W-wy

Westerman Tobjusz kupiec z W-wy. Drozdow Leonid z Warszawy.

ADMINISTRACYJNA

— **STAROSTA GRODZKI W TRYBIE ADMINISTRACYJNO-KARNYM UKARAŁ** grzywną w wysokości zł. 10 z zamianą na trzy dni aresztu Włofa Pogubańskiego (Końska 3) za bezprawne przewożenie przesyłek pocztowych.

Pozatem został ukarany jednodniowym aresztem bezwzględny były nauczyciel Wandalin Haraburda bez stałego miejsca zamieszkania za ukazanie się w stanie pijanym na ulicy i zaczepianie przechodniów.

MIĘSKA

— **IŁOŚĆ TAKSÓWEK ZNOWU SIĘ ZMNIJSZY.** Ponieważ upłynął termin wnoszenia podań do Zarządu Miejskiego o koncesje na zarobkowy przewóz osób pojazdami mechanicznymi, wszystkie pojazdy (w tym 5 taksówek), których właściciele podań o koncesje nie wnieśli, będą usunięte z miejsc postoju, jako nie mające prawa kursowania w obrębie m. Wilna.

Z POCZTY

— **ZNIZKI OPŁAT ZA TELEFONICZNE ROZMOWY Z ZAGRANICĄ.** Z dniem 1 sierpnia r. b. zmniejszono opłaty za trzymiutową rozmowę telefoniczną zwykłą między Polską a Stanami Zjednoczonymi Am. Półn. i Kanadą z 172 fr. 50 c. — 217 fr. 50 c. na 112 fr. 50 c. — 139 fr. 50 c., wyspami Bermudy i Bahama z 202 fr. 50 c. na 130 fr. 50 c., Kubą, Meksykiem, Costa Rica, Guatemalą, Nicaraguą i Panamą z 217 fr. 50 c. na 139 fr. 50 c., wyspami Hawajskimi z 247 fr. 50 c. na 157 fr. 50 c.

Rozmowy telefoniczne w godzinach słabego ruchu od godz. 23 do 11-ej do Stanów Zjednoczonych A. P. i Kanady są zmniejszone o dalsze 27 fr.

Na terenie Dyrekcji Okręgu Poczty i Telegrafów w Wilnie dotychczas jedynie m. Wilno było dopuszczone do ruchu telefonicznego z krajami pozaeuropejskimi i z angielskimi, niemieckimi i włoskimi okrętami na morzu. Obecnie zaś w ruchu tym dopuszczone zostały wszystkie miejscowości w Polsce.

SPRAWY SZKOLNE

— **PRYWATNA VI KLASOWA KOEDUKACYJNA SZKOŁA POWSZECHNA „DZIECKO POLSKIE“** Wilno, ul. Mickiewicza nr. 11 m. 11 przyjmuje zapisy do wszystkich klas i do Przed szkola codziennie w godz. 12—15. Rutynowane siły nauczycielskie. Troskliwa opieka wychowawcza. Komplet języka francuskiego. Lokal higieniczny, przestronny, słoneczny, świeżo gruntownie odremontowany. Opłaty szkolne znacznie niższe. Ustępstwa dla niezamożnych przewidziane.

— **ŻENSKA SZKOŁA ZAWODOWA DOKSZTAŁCAJĄCA IM. MARJI KONOPNICKIEJ** w Wilnie przyjmuje zapisy o uczeniu na rok szkolny 1935-36 od dnia 19 sierpnia r. b. w lokalu szkolnym przy ul. Biskupa Bandurskiego 4 m. 5.

Sekretariat czynny codziennie oprócz świąt od godz. 10—13-ej.

— **ŻENSKA SZKOŁA ZAWODOWA STOWA RZYSZENIA „SŁUŻBA OBYWATELSKA“** w Wilnie przyjmuje zapisy o uczeniu na rok szkolny 1935-36 od dnia 19 sierpnia r. b. w lokalu szkolnym przy ul. Biskupa Bandurskiego 4 m. 5.

Sekretariat czynny codziennie oprócz świąt od godz. 10 do 13-ej.

ROZNE

— **ZAOSTRZENIE PRZEPISÓW O NADZORZE** budowlanym. W związku z wypadkami katastrof budowlanych projektowana jest nowelizacja przepisów o nadzorze budowlanym. Nadzorca budowlany ma być obostrzony przez wprowadzenie obowiązku okresowych hustracji do mów i nadbudówek.

— **LITEWSCY SZACHIŚCI W WILNIE.** W związku z rozpoczynającą się w Warszawie olimpiadą szachową przybywają do Wilna droga przez „zieloną granicę“, skąd odjadą do Warszawy, oficjalni delegaci litewskiego związku szachowego w liczbie 10 osób.

— **SKAUCI ŁOTEWSCY W WILNIE.** W środę bawiła w Wilnie wycieczka skautów i skautek łotewskich w liczbie 70 osób, która pociągiem wieczornym odjechała do Łotwy. Skauci łotewscy przebyli w Polsce miesiąc, urządzając ze stałego obozu w Spale kilka wycieczek w różne strony kraju.

— **RADZIECKA KOMISJA REWIZYJNA** kończy sporządzanie sprawozdania z rewizji gospodarki miejskiej za lata 1932—33 oraz 1933—34.

Sprawozdanie to zostanie przedłożone na jedno z najbliższych posiedzeń Rady Miejskiej.

Teatr i muzyka

MIĘJSKI TEATR LETNI W OGRÓDZIE PO-BERNARDYNSKIM.

— **Popołudniówka w Teatrze Letnim.** — Dziś w czwartek, dnia 15.VIII r. b. o godz. 4-ej pp. będzie dana na przedstawienie popołudniowe przezbawna farsa w 3-ach aktach „Hiszpańska mucha“. Ceny propagandowe.

— **Wieczorem o godz. 8.30** — doskonała komedia amerykańska w 3-ach aktach (4 obrazach p. t. „Klub Kibiców“. Ceny niższe.

TEATR „REWJA“.

Dziś, we czwartek 15 sierpnia (Wniebowzięcie N.M.P.) jako w dniu świątecznym 3 przedstawienia: o godz. 4 min, 30, 7 i 9 min. 15 — nie zwykle urozmaiconej rewji p.t. „Dożynki“.

Przy zaburzeniach w trawieniu, bólach żołądka, zgadze, wymiotach, zawrotach głowy, bólach głowy, miganiu przed oczami, podrażnieniu nerwów, bezsenności, ogólnym osłabieniu, niechęci do pracy naturalna woda gorzka Francuska - Józefa pobudza do wypróżnień i ułatwia krwiobieg.

Rozkład jazdy autobusów Wilno—Święciany—Brasław

Z dniem 10 sierpnia 1935 r. rozpoczęły kursować autobusy na linii Wilno—Święciany—Brasław przez Mięgieljanę, Twerzec, Widze — Opey.
Odjazd z Wilna o 16, przyjazd do Brasławia o 23.30.
Odjazd z Brasławia 0.30, przyj. do Wilna 8 rano.
Uwaga: Książka zażaleń na obsługę autobus. znajduje się u konduktora. F-ma Szulubsk.

Zgubiono wieczne pióro

Dnia 9 sierpnia 1935 roku zostało zgubione pamiątkowe wieczne pióro (kol. stalowo-szafirowy) pomiędzy Bankiem Rolnym ul. Dominikańska, a Wielką Laskawego znalazcę uprzejmie proszę o zwrot za wynagrodzeniem pod adresem ul. Mickiewicza 62. W. Staniewicz.

JESIENNE TARGI LIPSKIE 1935

od 25 do 29 sierpnia

33 1/3 % ulgi kolejowej
na kolejach państwowych polskich i niemieckich

Blizszych informacji udziela:

1) **W. Willam Koesche,**
Honorowy Przedstawiciel Targów Wschodnich,
Warszawa, Al. Jerozolimska 24, tel. 649 25
2) **Wilhelm Otto,** Wilno, Węgiowa 12.

LEIPZIGER MESSAMT LEIPZIG (DEUTSCHLAND)

Choć jest kryzys, choć jest bieda
Lecz bez „OLLA“ żyć się nie da!

proszę
KOWALSKINA
WYDZIAŁ SIĘ PRZY UPORZĄDKOWANIU
BOLZEFLOWY

KATOL ZABIJA
LOWADY
ROBACTWO
W. Wilno, Podgórną 5 m 1 tel. 20-14

Parcela budowlana w Tupaciszkach obok przystanku kolej Kolonja Wileńska, okazyjnie do sprzedania. Malownicze położenie, doskonałe warunki terenowe i komunikacja (35 pociągów na dobę i 7 minut jazdy od Wilna. Parcela ogrodzona, zapatrzona w studnię i kamienie na piwnicę i fundament. Dowiedzieć się na miejscu: Tupaciszki, Rumszewicz, bądź: Wilno, Zwierzyniec, Sosnowa 16 — 4 od godz. 15-ej do 16-ej

RESTAURACJA w centrum miasta powiatowego do sprzedania z powodu choroby. Oferty składać w Stowarzyszeniu Kupców Polskich w Woikowsku

DO WYNAJĘCIA MIESZKANIE 3 pok., kuchnia, łazienka i wszelkie wygody Tartaki 34a

MIESZKANIE 3 pokoje ze wszelkimi wygodami (łazienka, woda) — do wynajęcia Plac Metropolitalny 3 naprz. mostu Zarzeczn.

ZGUB. polską żyłową 383961 opiewającą na 2000 dolar. T-wa Ubezpieczeń „Riunione Adriatica di Sicurtà“ na imię Nochuma Reche-sa—unieważnia się

W lipcu 1935 roku **zginął pies** rasy foksterjer angielski, ogon nie obcięty, wabi się „Murzyn“. Wynagrodzenie 100 zł. Zawiadomić tel. 8 17

Pokój do wynajęcia, duży, umeblowany, z osobnym wejściem, dla pana — Mostowa 9—26, parter

Potrzebne 4 pokojowe mieszkanie z wszelkimi wygodami (ł.sze piętrol). Oferty do „Kurjera Wileńskiego“ pod „Solidny lokator“

FARBY po najniższych cenach i w najlepszym gatunku tylko w firmie **HERMAN SZUR I S** ka Niemiecka 3, tel. 11-11

Nowoutwarta **RESTAURACJA** Kalwaryjska 84 Poleca: Śniadania, obiady, kolacje oraz różne trunki na miejscu i na wynos. Ceny dostępne

Sprzedam samochód w dobrym stanie (kareta) mar. „Paige“ bardzo tanio Dzielna 36—1, tel. 2187 (Zwierzyniec)

DOKTOR ZELDOWICZ
Chor. skórne, weneryczne, narządów moczow. od godz. 9—1 i 5—8 w.

DOKTOR Zeldowiczowa
Choroby kobiece, skórne, weneryczne, narządów moczowch od godz. 12—2 i 4—7 w. ul. Wileńska 28, m. 8 tel. 2-77

DOKTOR J. PIOTROWICZ-JURCZENKOWA
Ordynator Szpita. Sawicz Choroby skórne, weneryczne kobiece **Wileńska 34, tel. 1866** Przyjm. od g. 5—7 w.

DOKTOR ZYGMUNT KUDREWICZ powrócił
Chor. wenerycz., syfilis, skórna i moczopłciowa **Zamkowa 15, tel. 1968** Przyjm. od 8—1 i 3—8

DOKTOR S. Kapłan
choroby skórne i weneryczne **Wileńska 10, m. 22** wejście od ul. Żeligows.

DOKTOR Zaurman
choroby weneryczne, skórne i moczopłciowe **Szopena 3, tel. 20-74** Przyjm. od 12—2 i 4—6

AKUSZERKA Marja Laknerowa
Przyjmuje od 9—5 w. ul. J. Jasińskiego 5—20 róg Ofiarnej (obok Sądu)

PAN Dziś premiera. Dwa przeboje w jednym programie: 1) Cud ekranu w filmie **Shirley Temple** Rewolucja śmiechu
2) Najwesejsza komedia sezonu pełna pikanterji i dowcipu **DAMA OD MAKSYMA** Ceny niższe Początek o 2 ej

CASINO Dziś premiera. Początek o 2 ej 2 wspaniałe filmy **GRETA GARBO** Ramon Novarro w filmie „Mata Hari“ przepiękny film rozgrywający się na tle ogrodu zoologicznego p. t. **Zoo in Budapest** Niezwykle frapująca treść. Ceny na wszystkie seanse: balkon 25 gr., parter 54 gr.

HELIOS Czołowy film produkcji europejskiej 1935 r. p. t. **DWIE SIEROYTY** Potężny dramat życiowy. W rolach głównych uroczyste, nowo odkryte gwiazdy europejskie: **Rosino Dereane i Renne Saint Cyr** oraz genialny tragik francuski **GABRIEL GABRIO.** Nad program: **Najnowsze aktualja.** Balkon 25 gr. Parter od 54 gr. Początek o g. 4—6—8—10 15

REWJA Balkon 25 gr. Program Nr. 34 p. t. **Dożynki** Rewja w 2 cz. i 14 obr. z udz.: K. Ostrowskiego, Basi Relskiej, Zofi Duranowskiej, B. i H. Janasz-ków, Al. Gronowskiego, St. Czerwińskiego, Leny Wajnowny. Codziennie 2 seanse: o g. 6.30 i 9.15 W niedziele i święta 3 s.: o g. 4.30, 7-ej i 9.30 wiecz. W soboty kasa czynna do g. 10-ej.

OGNISKO Dziś najwspanialszy i najwesejszy film sezonu p. t. **Jej Wysokość całuje** W rolach głównych po raz pierwszy razem **Jeanet Gaynor i Henry Garat.** Nad program: **DODATKI DŹWIĘKOWE.** — Początek seans. o g. 6-ej, w niedz. i św. o 4-ej p. p.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Wilno, Bisk. Bandurskiego 4. Telefony: Redakcji 79, Administr. 99. Redaktor naczelny przyjmuje od g. 2—3 ppot. Sekretarz redakcji przyjmuje od g. 1—2 ppot. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9 1/2—3 1/2 i 7—8 wiecz. Administracja czynna od g. 9 1/2—3 1/2 ppot. Reklamistów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od g. 1—2 ppot. Konto czekowe P. K. O. nr. 80.754. Drukarnia — ul. Bisk. Bandurskiego 4, telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkami książkowymi 3 zł., z odbiorem w administr. bez dodatku książkowego 2 zł. 30 gr., zagranicą 6 zł.
CENA OGŁOSZEŃ: Za wiersz milimetr. przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst 30 gr., kronika redakc. i komunikaty — 60 gr. za wiersz jednozesp., ogłosz. mieszkan. — 10 gr. za wiersz. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabularyczne 50%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 8-mie łamowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadane“ Redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.